

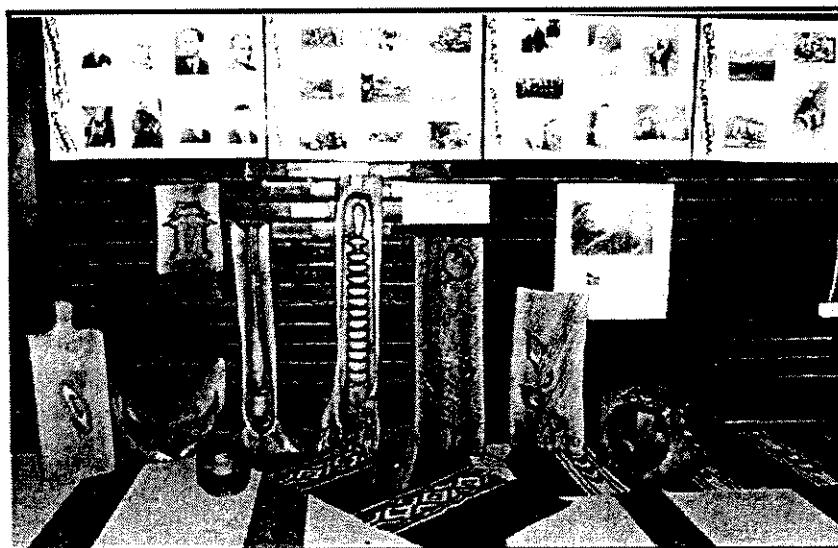
Plaiuri Săcelene

REVISTĂ EDITATĂ DE ASOCIAȚIA CULTURAL-SPORTIVĂ "IZVORUL" - SĂCELE,
ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1922 ȘI ÎNREGISTRATĂ LA JUDECĂTORIA BRAȘOV,
SUB NR. 15553, DIN 8.03.1994, cont nr. 4072996060012 B.R.D. FILIALA SĂCELE

VREM

să răscolim trecutul celor ce-au cutreerat pământul românesc
să infățișem prezentul văduvit de măreția trecutului
să despiciam drum nou prin vremuri Să celineor de mâine și
să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească
la ridicarea acestor plaiuri mocănești

VICTOR TUDORAN
Plaiuri Săcelene, 1934

Expoziție amenajată cu prilejul
“Zilelor Culturii Săcelene” - 2005

Plaiuri Săcelene

APARE TRIMESTRIAL

MEMENTO

“ După ce o veți citi, păstrați revista în casa voastră. Oricând o veți găsi, vă va face placere, fiindcă vă reamintește oameni și locuri scumpe vouă și părinților voștri.”

CUPRINS

Memoriam

ZILELE CULTURII SĂCELENE – 2005	3
ASOCIAȚIA CULTURAL – SPORTIVĂ “IZVORUL” ÎNTR TRADIȚIE ȘI PERSPECTIVE	6
TINERETUL ȘI RUGĂCIUNEA	7
MEȘTERI ȘI MEȘTEŞUGARI	9
“IZVORUL” O ECHIPĂ DE FOTBAL, O INIMĂ, UN SUFLET!	11
IDENTITATEA SĂCELENILOR ÎN MEMORALISTICA LUI GEORGE MOROIANU	15
ALTE CHIPURI DIN SĂCELE: ELENA ȘI ELIZA CIRCA	17

Cultura

NICOLAE NICOLĂEANU UN POET MAI PUȚIN CŪNOSCUT	18
LANSARE DE CARTE LA SĂCELE	19
PASTILĂ PENTRU CUGETARE	20

Opinii

ASPECTE DIN PROBLEMATICA MONUMENTELOR LOCALE DIN SĂCELE	21
CÂTEVA OPINII ASUPRA VIITORULUI CULTURAL AL SĂCELELUI	23

Actualitatea

CU „LEONARDO DA VINCI” LA PRACTICĂ PROFESIONALĂ ÎN SPANIA	25
ADUNARE GENERALĂ EXTRAORDINARĂ LA ASTRA SĂCELE	25

Sport

DIVIZIA B - FINAL DE CAMPIONAT 2004-2005	26

ZILELE CULTURII SĂCELENE – 2005

Important eveniment organizat de Asociația Cultural-Sportivă "Izvorul"

A intrat deja în tradiția Asociației Cultural-Sportive "Izvorul" organizarea, aici la Săcele, a unei importante manifestări culturale care să reunească valorile cele mai reprezentative ale săcelenilor și care să pună în evidență continuitatea bogatei vieți spirituale ce a existat din totdeauna pe aceste meleaguri străvechi românești. "Zilele Culturii Săcelene" au reunit de fiecare dată eforturile intelectualilor și oamenilor de cultură care trăiesc aici, tineri sau mai vârstnici, dornici să marcheze prin manifestări de o înaltă ținută faptul că sunt mândri de a continua opera și munca unor înaintași care au lăsat urme adânci în viața socială și culturală națională.

Prin organizarea acestei manifestări culturale, singura de altfel de o asemenea amploare și cu un conținut atât de elevat la Săcele, asociația "Izvorul" dorește, an de an, să-și împlinească menirea de a fi port drapelul culturii săcelene, contribuind astfel la transmiterea prin generații a spiritului mereu viu al acestor locuri și a tezaurului cultural creat în zeci de ani de cei care au iubit și prețuit Săcelele.

Anul acesta, "Zilele Culturii Săcelene" s-au desfășurat în ultima săptămână a lunii mai și au marcat o creștere valorică față de edițiile precedente, bucurându-se de o largă audiență și de aprecieri unanime.

Ziua întâi (luni, 23 mai 2005) a însemnat debutul manifestării cu un spectacol pentru cei mici susținut de colectivul Teatrului de Păpuși și Marionete "Tăndărnică" din București. Nu a fost întâmplător faptul că o manifestare pentru cei mai mici săceleni a deschis suita evenimentelor deoarece "Izvorul" de astăzi și-a propus ca obiectiv construirea acelui fundament solid atât de necesar pentru ca spiritul asociației să fie preluat de cei care mâine au datoria de a continua valorificarea tezaurului spiritual și cultural săcelean.

Spectacolul cu piesa "Rătușca cea urâtă" al celui mai important teatru pentru copii din țară a fost gustat din plin de micii spectatori, care au trăit cu intensitate maximă întâmplările de pe scenă, bucurându-se de o reprezentare teatrală de mare valoare,

Ziua a doua (marți, 24 mai 2005) a fost marcată de două evenimente importante.

La ora 13.00 a avut loc vernisajul unei frumoase expoziții cu lucrări plastice ale unor cunoscuți artiști săceleni. În holul clubului Electroprecizia au expus creatori de diferite vârste care au dorit, cu toții, să cinstescă prin opere de o veritabilă autenticitate și frumusețe manifestarea culturală a tuturor săcelenilor. Cei prezenti au putut admira lucrările cercului de iconografie "Sintilia", condus de doamna

Suzana Metea. Au fost prezentate icoane pe sticlă și pe lemn pictate de copiii Ana Maria Georgiu, Raluca Borcea, Mariana Adămuță, Mădălina Făgădăuan, Crina Ghită, Andreea Bărdăș, Andreea Bacso, precum și de doamna prof. Metea. Candoarea și seninătatea copilăriei au caracterizat și expoziția de desene ale elevilor de la Școala Generală nr. 4, îndrumați de domnișoara Minodora Duru. Organizatorii aduc și pe această cale multumiri d-rei Duru pentru abnegația cu care s-a implicat în aranjarea tuturor exponatelor, astfel încât expoziția să reprezinte o adeverată reușită.

Mult apreciate și admirate au fost icoanele pe sticlă realizate de părintele Dănuț Benga, precum și sculpturile în lemn ale octogenarului Ioan Zărnescu din Turcheș. Lucrările acestuia au impresionat în mod deosebit prin măiestria execuției și prin simbolistica reprezentărilor, toate având legătură cu trecutul acestor minunate plăiuri săcelene, cu obiceiurile locului și cu îndeletnicirile tradiționale ale mocanilor de altădată.

Retrospectiva de caricaturi Constantin Cazacu a reprezentat unul dintre punctele forte ale expoziției. Au fost expuse caricaturi originale ale acestui artist

desăvârșit, premiat de nenumărate ori la saloanele de specialitate din țară și din străinătate. Săcelenii care i-au putut admira creațiile său simțit mândri de faptul că unul dintre cei mai mari caricaturiști români este originar, după tată, din Săcele. Despre Constantin Cazacu a vorbit artistul plastic brașovean Aurelia Stoe-Mărgineanu

O secțiune importantă a expoziției a fost rezervată istoriei asociației "Izvorul" oglindită în documente inedite. Au fost admirate numere din seria veche și din cea nouă a revistei "Plajuri Săcelene", afișe care anunțau organizarea diferitelor manifestări culturale de către asociație, legitimațiile de fotbalisti a unor componenți ai "Izvorului".

Foarte interesantă a fost prezentarea unor documente inedite referitoare la evoluția în timp a meșteșugurilor, aici la Săcele, și în special a construcțiilor care au avut mulți și importanți reprezentanți.

Al doilea moment important al zilei de marți, 24 mai, a fost lansarea cărții "Datini și obiceiuri ale mocanilor săceleni" de Victor Tudoran, lucrare editată la inițiativa și cu grija Asociației Cultural-Sportive "Izvorul". Acest eveniment a fost onorat de o numeroasă participare, printre cei prezenti numărându-se prof. univ. dr. Dimitrie Cazacu, Anca Ene Tudoran, conducerile asociației și a despărțământului ASTRA "Frații Popeea", cadre didactice și elevi de la școlile și liceele săcelene, un numeros public continuare în pag. urm

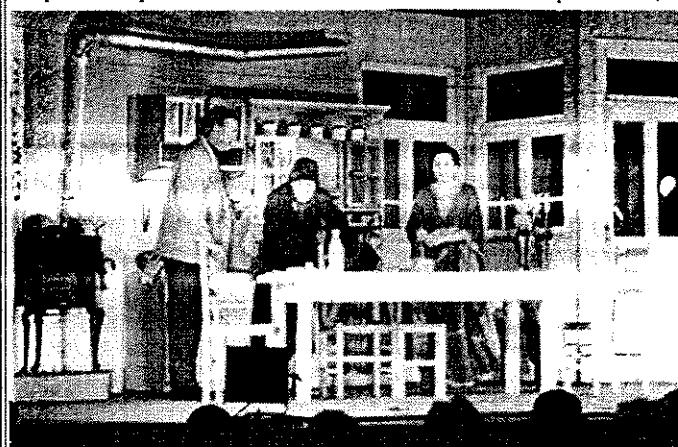
continuare

În alocuțiunea sa, domnul ing. Claudiu Roșculeț președintele "Izvorului", a subliniat importanța evenimentului ca și dorința asociației de a restitu opera lui Victor Tudoran, acest împătimit iubitor al plaiurilor săcelene, al tradițiilor și al istoriei mocanilor. Prin editarea acestei lucrări se face și un act de dreptate față de memoria și opera lui Victor Tudoran deoarece "Datini și obiceiuri ale mocanilor săceleni" este prima apariție editorială a marelui cărturar.

Au luat cuvântul, vorbind despre opera și personalitatea lui Victor Tudoran, d-nul prof. univ. dr. Dimitrie Cazacu, d-nul prof. Liviu Dărjan, d-na Anca Ene Tudoran. D-nul prof. Andronic Moldovan. Cei prezenti au primit din partea "Izvorului" câte un exemplar din lucrarea lansată cu acest prilej.

Ziua a treia (miercuri, 25 mai 2005)

Seară acestei zile a reprezentat unul dintre momentele de vîrf ale "Zilelor Culturii Săcelene". A fost seara în care scena clubului Electroprecizia a fost gazda unuia dintre cele mai prestigioase colective de actori din țară, acela al "Teatrului Mic" din București care a susținut un spectacol cu piesa "Spionul balcanic". Ecouriile acestei reprezentări

au dăinuit multă vreme în rândurile celor care au fost martorii unui act de cultură de o ținută artistică ieșită din comun. Dan Condurache, Coca Bloos, Mihai Dinval, Cerasela Constantin și colegii lor au realizat un spectacol de referință care a depășit limitele unei simple comedii, devenind un tablou real, uneori plin de tragic, al unei existențe de care și noi ne-am despărțit nu cu mult timp în urmă, dar ale cărei umbre ne mai bântuie încă sufletele. A fost o seară minunată, a fost un act de cultură veritabil, la reușita cărora au contribuit deopotrivă actorii și publicul, ale cărui receptivitate și mod de manifestare au fost îndelung apreciate de oaspeții din București.

Ziua a patra (joi, 26 mai 2005) a fost rezervată manifestărilor artistice ale elevilor din școlile generale și liceele din Săcele. Tinerii interpreți, de la cei mai mici până la cei din clasele mari ale liceului, au dat dovadă de un talent deosebit, oferind celor prezenți minispectacole de poezie, muzică, dans și teatru. Spectacolul elevilor a durat câteva ore bune, antrenând spectatorii care au urmărit cu

multă atenție evoluția tinerilor artiști.

De remarcat și cele două momente aparte ale acestei manifestări artistice : evoluția ansamblului de dans

modern "Passo Doble" în care evoluează și copii săceleni, precum și recitalul de muzică rock susținut de formația săceleană "Lie de Vie", compusă din tineri absolvenți de liceu.

În ansamblul său, spectacolul elevilor săceleni a constituit un moment important al "Zilelor Culturii Săcelene", încadrându-se perfect în conținutul manifestării și dovedind faptul că, aici la Săcele, resursele culturale și spirituale sunt bine valorificate și canalizate.

Ziua a cincea (vineri, 27 mai 2005) a reprezentat un alt moment de vîrf al evenimentului cultural "Zilele Culturii Săcelene" din acest an. Atunci s-a desfășurat simpozionul cu tema "Săcele- Trecut, prezent și viitor" la care au participat numeroși intelectuali săceleni. Temele abordate au avut rolul să lărgescă cunoștințele despre trecutul și prezentul acestor locuri, dar și să creioneze câteva opinii referitoare la ce ar trebui făcut pentru viitorul orașului nostru.

A fost o manifestare care s-a distins prin varietatea temelor abordate de cei care au prezentat lucrări, prin ineditul elementelor prezentate și prin ținuta aleasă a prelegerilor, toate acestea ținând asistența atentă timp de câteva ore.

În cele ce urmează vom încerca să facem o scurtă trecere în revistă a celor care au luat cuvântul cu acest prilej.

Lucrările simpozionului au fost deschise de domnul ing. Claudiu Roșculeț, președintele ACS "Izvorul" care a adresat un cuvânt de salut participanților și a prezentat o lucrare referitoare la activitatea asociației de la înființare până în prezent, punctând și rolul acesteia în formarea generațiilor următoare în spiritul păstrării și transmiterii tradițiilor strămoșilor săceleni.

Domnul prof. univ. dr. Dimitrie Cazacu ne-a încântat, ca de obicei, cu o interesantă referire la șagunașii săceleni din perioada interbelică. Tema a fost extinsă la istoria liceului și la celealte licee brașovene la care săcelenii

continuare

iși dădeau copiii să învețe, conștiință de faptul că o instruire serioasă este o condiție de bază a reușitei în viață. Săcelenii frecventau și liceele "Dr. Ioan Mesota", liceul comercial sau liceul LIA.

Părintele Dănuț Benga a vorbit celor prezenți despre rolul credinței și al rugăciunii în viața omului, iar d-nul prof. Gheorghe Munteanu a trecut în revistă activitatea pe care George Moroianu a desfășurat-o pentru unirea tuturor românilor.

D-nul prof. Ioan Matepiuc de la Tg. Mureș a evocat figura luminoasă a episcopului săceleean Nicolae Popaea și rolul acestuia pe lângă mitropolitul Andrei Șaguna și în viața bisericii ortodoxe din acea perioadă. Foarte interesantă a fost prelegerea d-nului ing. Lucian Mircioiu, care a oferit celor prezenți date inedite referitoare la modul în care se face agricultură în Canada și, legat de aceasta, a propus câteva soluții și pentru agricultura de aici. Asistența a fost emoționată de mesajul de salut pe care domnul ing. Mircioiu l-a adresat tuturor săcelenilor din partea Centrului Român și a tuturor românilor din provincia canadiană British Columbia.

Prozatorul Daniel Drăgan a prezentat câteva aspecte aparte din opera și viața lui Darie Magheru. Expunerea sa a fost completată de versurile lui Darie Magheru, rostite cu o sensibilitate și o dragoste ieșite din comun de doamna Olga Lascu, sora poetului. Doamna Maria Bobeș a evocat figuri reprezentative din Turcheș, iar doamnele Elena Taflan și Anca Ene au expus câteva opinii privind viața culturală săceleeană.

Deosebită prin ineditul, conținutul și farmecul prezentării a fost comunicarea d-nei prof. Elena Bulat referitoare la cele mai importante familii de constructori săceleni și realizările lor, unele dăinuind până astăzi.

Emoționantă ca întotdeauna a fost reîntâlnirea cu d-nul colonel Gheorghe Pășescu, președintele asociației "Cultul Eroilor" Brașov care, în cuvinte pline de sensibilitate, a vorbit despre săcelenii care au fost victime ale opresiunii comuniste, fiind întemnițați în diferite locuri din țară. De asemenea, domnul colonel a recitat și o poezie proprie închinată săcelenilor.

Domnul prof. Liviu Dărjan a încheiat șirul expunerilor cu o lucrare plină de fortă și originalitate intitulată "Identitatea săcelenilor în memorialistica lui George Moroianu".

Momente aparte ale simpozionului au fost cele în care Asociația Cultural-Sportivă "Izvorul" a premiat câțiva elevi fruntași din școlile și liceele săcelene. La propunerea

cadrelor didactice, au fost recompensați cu diplome de onoare și cu premii în cărți: Gabriela Nemeth, clasa a VI-a la Școala Gen. Nr. 1, Dan George Acșente, clasa a VI-a de la Școala Gen. Nr. 4, Andreea Cazaciuc de la Școala Gen. nr. 6, Delia Conache, clasa a XI-a la Liceul "George Moroianu", Roxana Ciangău, clasa a IX-a la Gr. Șc. Construcții și Mihai Apreutesei, clasa a XII-a la Gr. Șc. Ind. "Victor Jinga".

Ziua a șasea (sâmbătă, 28 mai 2005)

Dimineața acestei zile a fost dedicată frumosului spectacol de teatru, muzică și dans susținut de formațiile artistice

ale cluburilor elevilor din Săcele, Brașov, Făgăraș, Victoria, Râșnov și Codlea. Tinerii din aceste orașe brașoveni au organizat și o interesantă și frumoasă expoziție cu lucrări realizate în cadrul cercurilor de specialitate. Expoziția a rămas deschisă timp de o săptămână, putând fi admirată de toți cei doritori.

"Zilele Culturii Săcelene" s-au încheiat cu

tradiționalul bal al asociației, eveniment continuator al unor frumoase tradiții, cu îndepărțate rădăcini în viața românilor săceleni. Balul este așteptat an de an cu mult interes deoarece organizatorii lui ne-au obișnuit cu surprize dintre cele mai plăcute. De data aceasta însă, realitatea a întrecut cele mai optimiste așteptări. Totul a fost astfel organizat încât balul să se ridice la nivelul celor mai înalte pretenții din toate punctele de vedere. S-a dat atenție fiecărui detaliu și oaspetii nu au avut decât cuvinte de laudă atât în ceea ce privește meniul, cu totul aparte în acest an, cât și celelalte elemente care au concutat la crearea unei atmosfere deosebite.

Asociația Cultural-Sportivă "Izvorul", care și-a asumat responsabilitatea organizării "Zilelor Culturii Săcelene", mulțumește pe această cale tuturor celor care, alături de ea, au contribuit la reușita deplină a manifestării. Se cuvine să menționăm în primul rând sponsorii ediției: SC Electroprecizia SA, sponsor principal, SC SEA-România SRL, BRD-Groupe Societe Generale, filiala Brașov, Ramos SRL, Intercom Sf. Gheorghe, Limercur, Rikami, VLG.

Sperăm ca și în viitor cei care iubesc și prețuiesc aceste minunate plăuri săcelene să-și unească eforturile pentru a continua această frumoasă tradiție de organizare a unor evenimente culturale de o asemenea amploare ca "Zilele Culturii Săcelene" pentru a transmite prin ani obiceiurile, tradițiile și întregul tezaur spiritual al acestor locuri.

Horia Bârsan

ASOCIAȚIA CULTURAL–SPORTIVĂ “IZVORUL” ÎNTR-TRADIȚIE ȘI PERSPECTIVE

Cuvînt de salut prezentat la Simpozionul “Săcele - Trecut, prezent și viitor”

Îmi face o deosebită plăcere ca, în numele Asociației Cultural-Sportive “Izvorul”, să transmit astăzi mulțumirile noastre tuturor participanților la lucrările acestui simpozion deosebit de important pentru comunitatea săceleeană, ale cărei istorie și devenire prin secole sunt evocate cu acest prilej.

Este o îndatorire de onoare pentru conducerea asociației noastre să inițieze și să organizeze această amplă manifestare culturală care se desfășoară în această săptămână sub genericul “Zilele Culturii Săcelene” și care numără printre momentele sale de vîrf acest simpozion la care sunt prezente cu lucrări și comunicări personalități de marcă ale vieții culturale locale sau care au o strânsă legătură cu aceste meleaguri.

Din însemnările memorialistice ale intelectualilor săceleni din epocă și din consemnările cuprinse în revistele “Viața Săceleeană” și “Plaiuri Săcelene” știm că în anul 1922 lăua ființă, aici la Săcele, una dintre primele forme de organizare în domeniul cultural și sportiv din mediul rural în România. Este vorba, așa cum menționează Victor Tudoran în memorialistica sa, despre Societatea de Educație Fizică “Izvorul”, din Satulungul Săcelor. Una dintre primele inițiativă ale acestei societăți a fost reînvierea tradiționalului joc mocănesc Sintilia, devenit apoi, prin extensie, simbolul și numele tradiționalei sărbători mocănești cunoscută până în zilele noastre. Se cuvine să menționăm acum, cu recunoștință, numele câtorva dintre acei tineri entuziaști din anii 20 ai secolului trecut care au înțeles că menirea principală a unei asociații locale este aceea de a păstra și transmite, prin generații, tradițiile specifice acestor meleaguri străvechi românești. Este vorba despre : Eremia Bodeanu, frații Ion și Nicu Barbu, Ghiță Beșchea, Radu Bratosin, Nae Brânduș, Ion Butu, Ionel Carpin, Gigi Deleanu, frații Petrică, Gigi și Nicu Ghia, Costică Jarnea, Victor Moroianu, frații Vasile și Aurel Oprescu, Ion Păltănea, Ghiță Păltănea, Ion Pantelimon, Valeraș Roșculeț, Victor și Aurel Secăreanu, Mitică Stroe, Valeriu Sperchez, domnișoarele Lenuța Barbu, Marioara Băzărea, Sina Beșchea, Sina Bobeș, Marioara și Aneta Carpin, Marioara Lungu, Marioara Mihăilă și încă mulți alții, membri ai asociației “Izvorul” ale căror nume sunt păstrate cu grijă în memoria trecutului săceleean.

Activitatea asociației din acea perioadă nu se rezuma numai la domeniul sportiv, așa cum rezultă din denumirea societății înființată în 1922, dar membrii ei activau, poate chiar mai mult, pe tărâm cultural prin organizarea de serbări urmate de dans la Crăciun, Paște, Sfânta Maria, spectacole artistice, mialuri pe timpul verii, precum și a Sintiliei, așa

cum menționam mai înainte, sau a tradiționalelor baluri. Ziare cunoscute în epocă, printre care “Ardealul” condus de săceleanul Gheorghe I. Gologan, “Curentul” și altele au menționat, la momentul potrivit, prin aprecieri laudative, modul în care asociația “Izvorul” s-a implicat în activitatea cultural-artistică de la Săcele. De altfel, începând cu 1932, Societatea de Educație Fizică “Izvorul” s-a transformat în asociație cultural-sportivă, implicându-se și mai mult în organizarea tuturor manifestărilor artistice din acei ani.

Este perioada în care la Săcele își începe activitatea și una dintre primele reviste de cultură din mediul rural, “Plaiuri Săcelene”, care, sub conducerea pricepută a lui Victor Tudoran, devine în scurt timp cunoscută în mai toate zonele importante ale țării și chiar în străinătate. Succesul ei este asigurat și de contribuția același membri entuziaști ai, de acum, Asociației Cultural-Sportive “Izvorul” pe care i-am amintit mai înainte, motiv pentru care putem afirma cu siguranță că, în prima jumătate a secolului trecut, activitatea culturală, artistică și sportivă la Săcele se situa la cele mai înalte cote.

“Izvorul” a reușit în acei ani să-și îndeplinească obiectivele propuse : promovarea literaturii și artei, stimularea talentelor săcelene, promovarea unei atitudini civice autentice. Toate acestea au fost posibile și datorită activității neobosite a unor intelectuali de marcă născuți pe

aceste meleaguri și care, odată ajunși pe culmile celebritatii în cultura românească, în diplomație ori știință, au devenit adevărați fermenti în cultivarea valorilor care au făcut faimă locului. Numele unor personalități ca George Moroianu, Victor Jinga, Gheorghe Dragoș, Alexandru și Ioan Lapedatu, Nicolae Colceag, Victor Tudoran sunt binecunoscute generațiilor succesive de săceleni care au depus, de-a lungul timpului, eforturi pentru a se ridica la valoarea iluștrilor predecesori.

Din păcate, au urmat anii grei de întuneric spiritual ai comunismului, când asociația “Izvorul” și revista “Plaiuri Săcelene” și-au închis oficial activitatea. Cu toate acestea, a continuat să existe la Săcele o preocupare continuă pentru promovarea fenomenului cultural și sportiv, în bunele tradiții moștenite din perioada interbelică. Tinerii săceleni entuziaști s-au reunit în echipă de fotbal care a cumpărat, sub diverse nume (“Izvorul”, “Recolta”, “Unirea”) activitatea societății de educație fizică înființată în 1922, ducând prin ani spiritul înaintașilor. Oameni entuziaști au susținut, în majoritatea cazurilor din fonduri personale, perpetuarea fenomenului sportiv la Săcele, păstrând vie flacăra entuziasmului și

continuare

tradițiilor moștenite, asigurând o continuitate cu care astăzi ne mândrim.

Un alt moment de referință în activitatea asociației noastre a fost anul 1994, când un grup de entuziaști susținători ai reînvierii vieții culturale și sportive din perioada de aur a "Izvorului" au reînscris la judecătorie vechea asociație, în scopul conservării în cele mai bune condiții a vechilor și valoroaselor noastre tradiții mocănești. Noua asociație "Izvorul" a încercat și a reușit în bună măsură să se constituie în demnă continuatoare a celei din perioada interbelică, atunci când pleiada de intelectuali de marcă originari de pe aceste plăiuri a reușit să dea naștere unui adevărat curent cultural și social.

Iată de ce, conducerea noii asociații a încercat să păsească pe urmele predecesorilor, desfășurând o serie de acțiuni în spiritul invierii tradițiilor locale și a cinstirii iluștrilor noștri înaintași. Au fost comemorați eminentul om de știință săcelean Gheorghe Dragoș, cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la naștere, academicianul și profesorul Alexandru Lapedatu, cărturarul săcelean de excepție Victor Jinga, profesorul Nicolae Colceag, episcopul de Caransebeș Nicolae Popaea, profesorul și diplomatul George Moroianu, au fost organizate cu aceste prilejuri simpozioane la care au participat personalități ale vieții culturale românești și s-au montat plăci comemorative pentru cinstirea celor amintiți.

Manifestarea culturală cea mai importantă și cu cel mai puternic ecou organizată de asociația "Izvorul" în ultimii ani a fost suita de evenimente cuprinse sub genericul "Zilele Culturii Săcelene" ajunsă, iată, în prezent, la cea de a treia ediție. Manifestarea se dorește o trecere în revistă a tot ceea ce are mai bun, în domeniul cultural. Săcelele la această oră, o încununare a muncii și strădaniilor celor care înțeleg să contribuie la transmiterea

prin timp a valorosului tezaur lăsat moștenire de moșii și strămoșii noștri.

Una dintre activitățile constante și neîntrerupte ale "Izvorului" de astăzi, este editarea propriei reviste, "Plăiuri Săcelene", seria nouă, care a ajuns la numărul 43. Paginile revistei au rămas mereu deschise unei diversități de opinii, punând accentul pe rememorarea trecutului acestor meleaguri, pe evocarea personalităților marcante ale acestor locuri, pe evidențierea evenimentelor vieții culturale și sportive a localității. Revista a reușit să se impună ca un adevărat port drapel al activității culturale la Săcele, dovedind echidistanță și deschidere către nou și reușind să atragă colaborarea unor personalități de primă importanță a vieții culturale și sociale de astăzi.

Au existat și limite peste care nu am putut trece din motive obiective sau subiective, dar credem că generația de astăzi care se ocupă de destinele "Izvorului" a reușit în bună măsură să-și facă datoria și să clădească, prin întreaga sa activitate, acea platformă atât de necesară pentru ca spiritul asociației, născută în 1922, să nu se piardă. Tinerii de astăzi au fost înarmați, credem noi, cu acele elemente care să-i determine ca în viitor să continue această muncă neîntreruptă, de mai bine de 80 de ani, de valorificare a bogatului tezaur spiritual și cultural săcelean. Suntem siguri că, prin muncă și talent, prin entuziasm și dragoste față de aceste locuri, ei vor reuși să poarte prin ani, nestinsă, flacără vie a culturii săcelene.

În finalul acestei scurte intervenții, aş dori să urez succes tuturor participanților la acest interesant simpozion, cu convingerea că el se va constitui într-un adevărat moment de referință al manifestării "Zilele Culturii Săcelene", organizate de asociația noastră.

**Președinte ACS Izvorul
Ing. Claudiu Roșculeț**

TINERETUL ȘI RUGĂCIUNEA

Lucrare prezentată la Simpozionul "Săcele - Trecut, prezent și viitor"

Astăzi se tot vorbește, mai ales în mediile politice, de investiții pe termen lung, în special pe plan economic. În plan socio-uman și economic chiar, cea mai importantă investiție pe termen lung este *tineretul*. Aceasta pentru că Tânărul este preocupat realmente de viitor, de afirmare. Copilul trăiește prezentul și duce o viață a hazardului, o viață spontană. El este dependent de părinți și încearcă să-i imite pe aceștia. Bătrâni sunt cei care s-au afirmat cândva. Acum, ei împărtășesc celor tineri experiența lor și trăiesc prezentul, mai degrabă, cu nostalgia trecutului.

Omul este ființă superioară pe care a creat-o Dumnezeu. Toate au fost aduse la existență de la neexistență de Dumnezeu, prin puterea Cuvântului. Numai omul a fost creat, "după chipul și asemănarea lui Dumnezeu" și împodobit "cu tot harul Său", din materie

(pământ) și din "suflet viu", suflare dumnezeiască. Putem spune că omul este ancorat între Cer și pământ. Este ancorat de cer, de lumea spirituală, prin sufletul rațional, prin "suflet viu" și este ancorat de materie prin trupul zidit de Dumnezeu, "cu mâinile Sale", din pământ.

Om, în limba greacă se spune "antropos" și înseamnă "privitor în sus". Omul este o ființă care privește în sus. El vine în lumea aceasta cu față spre viitor. După ce omul trece de faza de pruncie, de faza de neangajare, el intră într-o altă etapă a vieții, *tinerețea*, în viață conștientă, când începe să se angajeze, să-și facă planuri și proiecte pe care să le împlinească într-un viitor apropiat sau îndepărtat.

La tinerețe, omul caută să-și găsească modele pentru viață, după cum crede că i se potrivește. Tânărul este, sau ar trebui să fie, preocupat realmente de viitorul continuare în pag. urm.

continuare

său și de viitorul neamului. El cauță să se detașeze, să devină independent, să se afirme, să-și croiască o viață proprie pentru a-și contura existența în care își pune pecetea tot ce a acumulat până acum: educația de la părinți, de la școală și de la societate.

Societatea contribuie într-o măsură foarte mare la formarea sau deformarea tinerilor prin ideile, prin manifestările și prin atitudinile pe care le are ea și cauță să le imprime celor tineri. De aceea societății îi revine un rol foarte important în formarea pozitivă a tinerilor, întrucât viitorul neamului depinde de prezentul tinerilor.

Omul are ceva deosebit față de celelalte făpturi ce l-au precedat la existență. El este persoană, "chip al Chipului lui Dumnezeu", creat pentru un dialog veșnic cu Dumnezeu. *Viața omului este o mare taină*, pe care știința nu va reuși să o descopere decât atât cât este cu puțină rațunii să o cuprindă, pentru că viața omului nu este numai "bios", viață biologică, ci și viață în Dumnezeu "zoi", adică relație de comuniune cu Cel care l-a creat.

Raportând cuvântul "viață" la Dumnezeu, din perspectiva Revelației divine, Sf. Evanghelist Ioan spune: "Intru El (Cuvântul lui Dumnezeu) era viață și viață era lumina oamenilor" (In. 1,4), sau Hristos spune despre Sine: "Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl Meu decât prin Mine" (In. 14,6). Fiul lui

Dumnezeu S-a întrupat și a venit în lume pentru ca lumea să aibă viață din belșug. (In. 10,10).

Mistic vorbind, omul, pentru a ajunge de la chip la asemănare, trece prin trei trepte: *pruncia duhovnicească, tinerețea duhovnicească și îndumnezeirea sau sfînțenia*.

Pruncia duhovnicească este prima treaptă a creștinului în dorință lui de a ajunge la asemănarea cu Dumnezeu. Creștinul se clătină în fața ispitelor precum se clătină trestia în bătaia vântului.

Tinerețea duhovnicească este formarea și împlinirea ființei umane. Ea se caracterizează prin entuziasm, prin dorința de luptă și prin puterea de implicare. Creștinul este întărit dar poate oricând cădea. El încă nu a ajuns la desăvârșire.

Îndumnezeirea, sfînțenia sau teosis este starea de nepătimire. De acum nu mai trăiește creștinul ei Hristos trăiește întru el. (Gal.2,20)

Această participare la viața de comuniune a omului cu Dumnezeu se realizează prin rugăciunea în Hristos, prin Duhul Sfânt și prin împărtășirea cu Sfințele Taine.

"Tinerețea are ceva al ei – zice Părintele Teofil

Părăian de la Mânăstirea Sâmbăta de Sus - ceva ce-ți place, ceva ce te odihnește". De ce? Pentru că Tânărul se lasă modelat. Te ascultă. Este dormic de cunoaștere.

Rugăciunea te modelează. Nevoia de rugăciune este mai puternică cu cât este mai puternică credința. Or astăzi societatea devine tot mai secularizată, nu mai practică rugăciunea decât foarte rar, în momente excepționale, la vreme de necaz sau nevoi. Secularizarea este cu atât mai periculoasă cu cât ea nu indică o societate total necredincioasă.

Pentru a menține vigoarea credinței prin rugăciune în rândul tinerilor se pune o dublă problemă:

1. apărarea credinței într-un mediu slabit în credință;
2. apărarea practicii rugăciunii într-o societate care a pierdut în bună parte uzul rugăciunii.

În trecutul nu prea îndepărtat nu se punea problema apărării rugăciunii pentru că omul de odinioară mergea Duminica la biserică își făcea rugăciunea seara, dimineața și la masă, fără să aibă cunoștințe teologice. El făcea toate acestea pentru că societatea îi impunea dar și dintr-o dorință interioară pe care o are omul ființial, de la creație.

Astăzi tinerii sunt chemați să-și înmulțească rugăciunea și nu numai ei, ci întreaga suflare creștină pentru a se reînnoi mediul social. Acolo unde nu este rugăciune, acolo unde nu este

Dumnezeu, apare plăcerea, sau cum ar spune Sfinții Părinți, accedia.

Pentru înlăturarea plăcerii și întărirea în rugăciune, Sfinții Părinți recomandă:

1. *meditația Sfintei Scripturi*, în special a Noului Testament. Sf. Isaac Sirul zice: "citirea dumnezeieștilor Scripturi întărește mintea și mai ales adapă rugăciunea..." (Fil. X,p.157, Cuvinte despre sfintele nevoie).

2. *rugăciunea de toată vremea*, sau Rugăciunea lui Iisus "Doamne, îluse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul". Această rugăciune se poate lega de respirație astfel: "Doamne", între expirație și inspirație; apoi, când inspiri spui "îluse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu", iar când expiri zici: "miluiește-mă pe mine păcătosul". Această rugăciune se poate spune oricând: acasă, pe drum etc. pentru a avea mintea ocupată cu Dumnezeu. Astfel rugăciune ajută la curățirea minții.

3. *rugăciunea personală*. Ea poate avea un efect salutar în societatea secularizată de astăzi, în planul relațiilor sociale. Prin rugăciune omul se poate salva de singurătate continuare în pag. urm.

continuare

și tot ea este mijlocul de a fi în comuniune cu Dumnezeu și cu semenii.

4. *rugăciunea liturgică*, în Sfânta Liturghie, unde ne unim gândurile, simțăm intele și rugăciunile noastre și le înăltăm către Dumnezeu.

Rugăciunea trebuie să se facă nu numai prin cuvinte rostite, ci și prin cuvinte întrerupate (ajutor, milostenie, etc.)

5. *rugăciunea faptelor*, prin lucrul pe care îl facem acolo unde lucrăm fiecare, dacă acel lucru îl faci cu dragoste ca pentru Dumnezeu este tot rugăciune. Prin fapte ne oferim mult mai mult unul altuia și implicit lui Dumnezeu. „*Nimic nu poate apropiată așa de mult inima de Dumnezeu ca milostenia... împarte săracilor și apoi vino și adu cu îndrăzneață rugăciunile tale*” (sf. Isaac Sirul, Cuv.23, p.132, Fil.X).

Rugăciunea pentru celălalt trebuie făcută în așa fel ca să poți să simți durerea lui ca pe propria ta durere, necazul lui ca pe propriul tău necaz, bucuria lui ca pe propria ta bucurie.

Prin rugăciune se ajunge la însănătoșirea și întărirea

fînței tale, dar și la o însănătoșire și la o întărire a coeziunii sociale într-un plan mai profund. Sfântul Serafim de Sarov spunea: „*Impacă-te cu Dumnezeu și mai mulți oameni vor veni să se impace cu tine.*”

În rugăciune, deși pare că mă rog doar pentru mine, se descoperă relația mea de comuniune față de semen, altfel rugăciunea nu-și împlineste scopul.

Destinul omenirii depinde de prezentul tinerilor. De aceea societatea are datoria morală de a contribui în sens pozitiv la formarea tinerilor, iar rugăciunea, indiferent de modul ei, ajută la curățirea mintii, a inimii și la modelarea și întărirea finței. În trecutul nu prea îndepărtat s-a vrut să se clădească o lume fără Dumnezeu ce s-a dovedit o iluzie. O iluzie pentru că omul este „*chip al lui Dumnezeu*” și, prin urmare, nu-l poți rupe întru totul de Dumnezeu.

Un tineret energetic, viguros, rugător, preocupat de viitorul lui și al acestui neam, va contribui la societatea sănătoasă de mâine.

Nimic nu dăinuie dacă nu este făcut cu dragoste de semen și cu dragoste de Dumnezeu.

Preot Dănuț-Gheorghe Benga

MEȘTERI ȘI MEȘTEŞUGARI

Lucrare prezentată la Simpozionul „Săcele – Trecut, prezent și viitor”

Festivitățile organizate de Asociația „Izvorul” au prilejuit rememorarea unor evenimente din istoria orașului nostru, au evocat oameni și locuri pentru ca uitarea să nu le acopere. Știm mai multe despre înaintașii noștri, oameni ale căror nume: erau vredniți și chibzuți oieri, prețuiau învățătură și își doreau gospodării bine întocmite.

Alături de ei trudeau meseriașii: zidari, fierari, morari, care contribuiau prin efortul lor la ridicarea localității. Erau la sfârșitul sec. XIX, mulți meseriași, între care constructorii de locuințe au contribuit la schimbarea înfațășării Săcelenilor. Într-o viitoare monografie a municipiului aceștia ar ocupa o poziție importantă.

Din mărturisirile meșterilor am aflat că pe la 1870, Péter Sárai, zidar-dulgher, construia case de lemn. Meșterea cu migală grinda din casa cea mare înscriind pe ea anul construcției și monograma proprietarului. Există și astăzi case în care se păstrează o astfel de grindă.

Grijă unui meșter era să transmită meseria în familie băieților și în timp s-au creat adevărate “dinastii” despre șicusință cărora vorbesc casele săcelenilor.

Fiul meșterului începea ca ucenic, fără nici un fel de protecție, cu un salariu de 3-4 lei pe săptămână și era indemnitat să urmeze cursurile școlii de ucenici. În Săcele, școala funcționa în Cernatu, pe b-dul G. Moroianu nr. 10 (casă locuită de familia David). De două ori pe săptămână. Ucenicii frecventau cursurile. Se percepea o

taxă pe care patronul o achita reținând din plata săptămânală. După trei ani, obțineau diploma de calificare. Puteau să se gândească, când devină majori, să înceapă să lucreze pe cont propriu. Nici meșterii nu erau scuți de învățătură, aplecați cu străduință asupra rosturilor vieții. S-a spus mereu: erau vredniți și chibzuți oieri, prețuiau învățătură și își doreau gospodării bine întocmite.

Primul meșter săcelean care a obținut o astfel de calificare a fost Sárai Péter, fiul, născut în 1882. Prima construcție cu etaj a fost casa fam. Vasile Pătrașcu (locuită azi de fam. A. Gyurka). A folosit la lucrări echipe de 30 muncitori în care avea zidari calificați, salahori și ucenici. Un zidări câștiga 20-30 lei pe zi. Casa a fost atât de bine

lucrată, încât din 1936, când a fost dată în folosință, nu a suferit nici o renovare. Au construit casele familiilor: Șt. Guiu (locuită de I. Eftimie), Dudeșcu (locuită de fam. C. Tin Percioi), Jipa și Dogaru, concepute inițial ca locuințe de vacanță, casa fam. I. Roșculeț (locuită de fam. M. Leb).

A urmat în fam. Sárai, Ștefan, calificat la “școala de Ucenici”. A fost supus probei de măiestrie la 18 ani. Tatăl i-a incredintat construcția unei case de vacanță pe stârza Vulcan. Proprietarul era un săcelean stabilit în continuare în pag. urm.

continuare

București. După această probă tânărul meșter pleacă la construit propria casă pe B-dul. G. Moroianu. București și se angajează la un meșter italian.

Italienii veneau la București în căutare de lucru, și lucrează în domeniu.

intr-o vreme când în Italia erau amenințări de șomaj. Italianii erau specialiști, mai ales în finisaje exterioare. Ștefan Sárai lucrează cu italianii la prăvălia "Dermata" pe Lipscani, la spațiile comerciale din Piața Amzei. Deprinde tehnica prefabricatorilor din mozaic pe care o aplică în 1970 la renovarea Gr. Șc. Construcții Sâcele.

A construit în Sâcele, pe cont propriu, casele familiilor, P. Sârbu, L. Olaru (pe strada Unirii) Ghe. Median (pe strada Gen. Dragalina), casa de vacanță a fam. Nădejdea (Timiș).

În perioada cât a lucrat cu meșterii italieni (2 ani) a fost retribuit cu 150-200 lei pe zi. Din venitul său a ținut cu chirie o locuință, a luat masa la birt (restaurant lacto-vegetarian) și a strâns 200.000 lei, cu care putea cumpăra o locuință în centrul Bucureștiului, lângă Palatul Regal.

O altă familie cu tradiții în construcții este cea a lui Ioan Köpe-Csíri, care în 1920 era atestat meșter. Învățase meseria la Tomos-Ilko. Concepea planurile caselor pe care le construia, oferind clienților variante în funcție de teren și dorințele viitorilor proprietari. A construit casele familiilor Nagy Mihály (B-dul. G. Moroianu) al cărei plan este expus, Rudolf Novodny (P. Mare), șuri și porțiunea de canal de pe B-dul G. Moroianu (vizavi de Șc. Generală nr. 4) în 1937. A folosit piatra din "Cariera Tărlungului", pe care cioplitorii o lucrau la comandă.

A transmis meseria fiilor Ștefan și Andrei. Köpe-Csíri Ștefan a construit casele familiilor: Bencze Andrei (B-dul. G. Moroianu), C-tin Nechifor (pe str. Unirii), în Brașov casele familiilor V. Botea (Dobrogeanu Gherea), I. Coleanu (Agrișelor) și I. Frâncu (Schei).

Cel de al II-lea fiu, Andrei, s-a calificat zidar și tâmplar și a construit casele familiilor B. Poenaru, V. Poenaru și C-tin Bobeș (V. Largă).

Köpe-Csíri János, nepot de frate al celor doi meșteri a lucrat ca zidar la "Cooperativa Sâceleana". Și-a construit propria casă și în prezent are o firmă în domeniu.

Fiii lui Köpe-Csíri Andrei au continuat în forme deosebite tradiția familiei:

- Andrei, a urmat Facultatea de Construcții, specialitatea Construcții Civile și și-a luat doctoratul în domeniu.

- János, a absolvit Școala Tehnică de Construcții și în prezent este student la Facultatea de Construcții. Și-a

István, a absolvit Școala Tehnică de Construcții

Din a doua jumătate a sec. XX, putem vorbi de I.M.M.-uri, prin înființarea "Turnătoriei de fontă și neferoase O.C.R.I.F.". În 1947, Nicolae Oprea, Gheorghe Ghimbășan și Ilie Filip se asociază la inițiativa lui N. Oprea, maistru la I.A.R. și deschid turnătoria de pe B-dul. G. Moroianu nr. 3. N. Oprea s-a specializat în Germania în perioada 1945-

47, la o fabrică care producea pompe de injecție a avionului de vânătoare. Împreună cu Filip și Ghimbășan plănuiesc deschiderea făbricii. Capitalul l-au procurat vânzând o parte din averea părinților (pământ, vite). Au început cu o hală mare și câteva ateliere. Materia primă era fierul vechi și fonta. La început fabricau feronerie și obiecte casnice, apoi au turnat din fontă: plite, capace pentru gurile de canal, mașini de tocăt sfeclă, sobe de gătit. Produsele purtau inscripția O.C.R.I.F. Aveau circa 100 muncitori. Își asigurau forță de muncă, calificând tinerii ucenici la Școala de Ucenicie de pe B-dul. G. Moroianu, pe cheltuiala firmei. Salariul unui ucenic era de 3-400.000 lei, jumătate fiind școlarizarea (3 ani).

Fiul cel mic al familiei Oprea, Nicolae, a urmat cursurile de calificare.

Clientul fidel al firmei a fost "Precizia" pentru care turnau baze de matrițe și roți dințate. Pieșele s-au folosit în "E. Precizia" până în 1985, dovedă a calității. La calitatea produselor concurau cu Astra și Metrom. Firma nu a fost naționalizată,

patronii au închiriat-o "Coop. Sâceleana". Activitatea a continuat în sediul din B-dul. G. Moroianu, până în 1979 când s-a mutat în Brașov pe str. Bisericii Române.

Au lucrat la această firmă: Ion Bodeanu, Ion Barbu, Fogos Iosif, Bálint Andrei, Peltan Ioan, David Anna, Grigorescu Ecaterina.

Salariile erau între 5-7.000.000 lei în perioada 1946-49 și apoi egale cu cele din Precizia și Metrom.

Patronii au sponsorizat încă de la înființare echipa de fotbal "Șoimii Sâcele" la care jucau: Traian Butu, Eugen Oprea, Sipos Edmund, Gheorghe Filip, Nicolae Zangor și Nicolae Coliban.

Mulțumim d-lor Ștefan Sárai, Ștefan Köpe-Csíri și Nicolae Oprea care ne-au oferit informații și documente referitoare la domeniile pe care le-am cercetat, fam. Mihai Nagy și Árpád Gyurka care ne-au oferit palnurile caselor în care locuiesc.

Prof. Elena Bulat

*** IN MEMORIAM * IN MEMORIAM * IN MEMORIAM ***

IZVORUL

O echipă de fotbal, o inimă, un suflet!

S-ar putea ca insistentele mele apariții în paginile Academiei Comerciale) un autobuz elegant al ACS-ului ultimelor numere ale "Plaiurilor Săcelene" să ridice anume (Asociația Comunelor Săcelene) asigura transportul semne de întrebare, eu, însă vreau să-i asigur pe cititorii „fanilor” la locul meciului. Ce societate veselă, ce oameni mei de onestitatea gândului ce mă animă atunci când pun minunăți, ce comportare de adevărați domni o aveau mâna pe condei, gând generat de teama că nu voi avea deopotrivă admiratorii echipei noastre cât și jucătorii ei la cuvenitul răgaz să dăruiesc tiparului tot ceea ce știu despre viața spirituală, a Săcelor, odinioară atât de vie, diversă și bogată.

Uitarea, sporită și alimentată astăzi de cotidianul tot mai stresant, mai acaparator și cronofig, devine amenințătoare, promovând imaginea unui trecut fără repere, arid și sterp, fapt ce ar justifica prezentul aform, invadat neselectiv de tehnologia, e drept, uimitoare în performanțele ei, dar rece, impasibilă, incapabilă să cultive trăirea spirituală, idealul apropierea și comunicării sensibile, generatoare de zâmbet, dragoste și sinceră efuziune.

Memoriei lor închin aceste rânduri cu gândul deschis, sincer, onest de a evoca talente deosebite, evoluții spectaculoase cu nimic mai prejos de aceleia ale unor echipe de prestigiu din zilele noastre.

Cine își mai amintește de regretele Viorel Șerbănescu și Nelu Bujilă, de minunatul Gică Jinga pe care mă bucur să-l mai întâlnesc din când în când, nu are nici o îndoială, că ei, în condițiile tratamentului acordat fotbalistilor în zilele noastre, ar fi urcat multe și prestigioase trepte în ierarhia marilor valori ale acestui sport.

Am trăit cu toții în săptămânile ce au trecut amăriaciunea decepțiilor debilei performanțe a echipei naționale de fotbal joc sportiv atât de îndrăgit de români de pretutindeni, o sursă odinioară de bucurii și satisfacții, într-o lume deloc generoasă cu speranțele celor mai mulți dintre noi.

Fără să vreau gândul m-a purtat la vremurile de acum șase decenii și mai bine, înapoi la după-amizele de duminică, când tinerii și bărbății săceleni, unii însotitori chiar de stimatele lor doamne, veneau la stadionul din Grădina Domnească să vizioneze și chiar să savureze atât de așteptatele meciuri ale Izvorului. Era un eveniment deosebit de îndrăgit, desfășurat în sezonul fotbalistic, odată la două săptămâni pe stadionul nostru, modest, dar foarte îngrijit (cu dragoste și pasiune!) cu o galerie animată, dar foarte civilizată (mă îngrozesc când privesc sau aud de ceea ce se întâmplă astăzi adeseori, pe stadioane), iar atunci, când se juca în deplasare la Brașov cu Uzinele Astra (UAB), Metrom, Cimentul, IAR (uzina de avioane) sau cu uzinele Malaxa Tohan, CFR (ACFR) sau Academia (Studentii

Nu știu care poate fi astăzi reprezentarea adolescentilor și tinerilor despre fotbalul practicat acum peste o jumătate de veac la Săcele, vreau să-i asigur însă cu românii de pretutindeni, o sursă odinioară de bucurii și modestele mele argumente că tehnica practicată atunci, controlul balonului, precizia pasei, driblingul (atât cât îl cerea economia fazei), șutul pe poartă, chiar cel de la distanță erau practice cu autoritate și competență de jucători versati, care știau să și roșească la un eventual „luft”, la o „bombă” peste poartă sau pe lângă ea, fapt dezaprobat și taxat uneori vehement de suporterii.

Aș dori să mă opresc ceva mai mult asupra indiscretibilului har al lui Gică Jinga și Viorel Șerbănescu ambii vârfuri de atac care excelau nu doar printr-un excelent control al balonului dar și ca admirabili, inteligenți coordonatori de joc. Un-doi-urile acestora, comunicarea cu linia de mijloc, șuturile de la distanță, pasele „din prima” și bineînteleș, golurile, cele mai multe spectaculoase stârneau ropote de aplauze, scandări, strigăte de admiratie.

Izvorul nu avea în acei ani forță economică și

* * IN MEMORIAM * IN MEMORIAM * IN MEMORIAM * *

continuare

susținerea financiară a unor echipe cum erau cele ale campion, la Universiada de ski de la Davos (Elveția), trebuie uzinelor Astra (UAB), Metrom, IAR (uzina de avioane), Malaxa-Tohan, uzina Schiell (actuala Hidromecanica) sau CFR (ACFR), dar „se bătea” de la egal la egal cu acestea, realizând meciuri deosebit de spectaculoase, după care se făceau oferte de transferuri (cazul lui Petrică Boroș) de colaborări, întâlniri amicale și chiar asistență tehnică.

Amintindu-mi de acele vremuri mă stăpânește gândul descifrării misterului pregătirii echipei, al „preparatorului fizic”, al celui tehnic, al celui sau celor care stabileau strategiile, conexiunile dintre compartimente și nu pot nicicum afla un răspuns pe măsură. Nu am nici o îndoială că trebuie să fi existat și acest aspect al evoluției echipei pe care l-aș dori clarificat de coechiperi redutabili cum au fost Victor Carpin, Victor Moroianu sau Gică Jinga.

Anii de după 1945, cu avalanșa lor de dificultăți materiale, nu i-au descurajat pe entuziaștii Izvorului; echipa și-a avut perioadele ei de cădere și declin dar i-au rămas alături vechi „combatanți” ca Nelu Bujilă, un alt autentic talent care a evoluat chiar și după 1945, reafirmând exceptionul său talent, alături de structura de atacanți Viorel Șerbănescu, Gică Jinga, Victor Carpin și timișoreanul Teodor Peteu, un Tânăr deosebit, transferat apoi la echipa Academiei, al cărei student devenise între timp și care a fost o remarcabilă personalitate a fotbalului brașovean. Cred că ar fi interesant să descifram și destinul acestui sportiv deosebit care a încântat câțiva ani buni pe iubitorii de fotbal din Săcele și Brașov.

O personalitate plină de farmec a sportului Săcelean a fost vreme de ani buni după 1945-1946 Paul Niculescu, atacant și el în structura deja amintită – Viorel Șerbănescu, Gică Jinga, căruia Izvorul, sunt convins, îi păstrează o frumoasă și meritată aducere aminte.

Ar fi nedrept, întorcându-ne în timp, să nu ni-l reamintim pe Ion Tuțuianu, admirabilul animator al vieții echipei, neobositul mijlocăș care i-a îmbrăcat tricoul până ..., dincolo de 40 de ani (de necrezut dar adevărat), cum a făcut-o dealtfel și doctorul Eremia Bodeanu (Irimițu).

Irimițu s-a stabilit ca medic de circumscriptie la Bod, la cățiva ani după terminarea studiilor universitare, unde a pus pe picioare o echipă de fotbal redutabilă (INDUMIN – BOD), sponsorizată și finanțată de fabrica de zahăr, al cărui mentor, antrenor și jucător a fost ani buni și după imbinirea celor 40 de ani.

Nu-l pot uita nicicum alături de discipolii săi, în elegantul echipament maron/galben, toți tineri, în jur de 20 de ani, practicând un joc coerent, bine organizat, iar el plin de vîrvă, rezistând 90 de minute, pur și simplu uimitor. Purta cu el, adus în dar, spiritul celebrului „U”, simbol al echipei de fotbal – Universitatea Cluj, adorat în epocă, fără rezerve, de toți iubitorii de fotbal din România. Irimițu Bodeanu, care a cucerit în studenția sa, la finele anilor 20, un titlu de

să rămână în conștiința săcelenilor un exemplu, un simbol al dăruirii de sine, o strălucită expresie a unei fericite coabitări în personalitatea sa a remarcabilului profesionist – un medic plin de har și pricepere – a exceptionalului sportiv, skior și fotbalist (până la peste 40 de ani), a inimiosului animator cultural (a jucat în numeroase piese de teatru, alături de surorile sale), demonstrând prin propriul exemplu caracterul benefic al menținerii prin mișcare și sport a condiției fizice a individului, chiar dincolo de limitele tradițional acceptate.

În cea ce îi privește pe frații Ion și Gheorghe Tuțuianu, sunt convins că au fost nu doar trup și suflet alături de Izvorul o viață întreagă, dar, în clipe de cumpănă au fost și generoși sub raport material și nu le-a tremurat mâna când au desfăcut baierile pungii. Cred că afacerile cu transportul-auto de mărfuri care mergea foarte bine în anii 1946-1950 și chiar următorii, pe care Ion le practica cu multă pricepere, mai ales cu caraghiosul, simpaticul, dar robustul său camion american „Internațional” i-au adus venituri care i-au permis să aline în multe împrejurări, dificultățile materiale ale Izvorului. Știu bine acest lucru deoarece eram nu doar vecini care ne stimam și ne respectam, dar am fost decenii la rând prieteni foarte apropiati, închinând la ceas de răgaz nu arareori în amintirea unor oameni minunați de care Săcelele nu au dus niciodată lipsă, după cum, observând astăzi desfășurarea lucrurilor de suflet văd că nu duc lipsă nici acum.

În casa lui atât de primitoare și ospitalieră, cum au fost Tuțuienii de când îi știu, ne întâlneam ades cu domnul profesor Gheorghe Dragoș, un desăvârșit gentleman, un om de o mare sensibilitate și delicatețe, un povestitor fermecător de care ne despărțeam întotdeauna cu regretul timpului prea repede depănat de inexorabila-i trecere, cu dr. Irimitu Bodeanu alt tezaur de gânduri și amintiri, care de care mai emoționante, mai pline de seninătatea unor vremuri pe care nu știu dacă vreodată le vom putea restaura, măcar ca idee.

Ion Tuțuianu ne vorbea ades de gloria generației sale de jucători ai Izvorului, amintind nume ca acelea ale lui Victor Fugaciu (Puri), Puiu Moga, talentatul pictor scenograf al teatrelor din Brașov, bărbatul frumos, educat și manierat, omul de o cuceritoare deschidere spre comunicare, de Nelu Zangor, un domn deosebit, economist de profesie pe care am avut onoarea să-l cunosc cu foarte mulți ani în urmă și care mi-a vorbit plin de emoție și respect despre anii tineretii petrecute în compania minunaților iubitori ai sportului de la Izvorul.

Cum aş putea oare, încercând această sumară retrospectivă, să nu mă opresc fie și o clipă asupra omului cu suflet de aur care a fost Delu Bucurenciu, inimios și neobosit jucător dar și sprijinitor material al echipei și care

continuare în pag. urm.

continuare

nu a pregetat în momente dificile să ajute la promovarea idealurilor Izvorului, de atâtea ori amenințate de vitregia vremurilor. Și Delu rămâne în amintirea noastră un simbol al devoționii și dăuririi săceleanului nu doar cu trup, dar și cu suflet cauzei ocrotirii și promovării unor idealuri pline de noblețe.

Plecăt atât de grăbit dintre noi, admirabilul sportiv-fotbalist Victor Boghici (Torică), nu are cum lipsi din această evocare, fie și pentru faptul că în toată viața lui, drumet pasionat pe cărările muntelui, pedant, îngrijit, vorba românului, „ca scos din cutie”, un băiat frumos, liniștit, stăpânit de un bun simț, venit dintr-o seninătate a celor șapte ani de acasă, a fost un exemplu de civilizație a practicării fotbalului, muncitor, determinat luptător pentru fiecare minge pe care și-o dorea cucerită pentru echipa sa.

Provenea Torică din „pepiniera” noastră de la biserică „din jos” (Sfinții Arhangheli) a cărei „bază sportivă” era Poiana

A n g e l e s c u :
tăpșanul de
de a s u p r a
„săpăturii” (pe
„săpătură”, chiar
în fața actualului
restaurant, cam în
fața scenei, era
terenul nostru de
volei – ce mai
echipă aveam!!!)
sau „terenul”,
mirificul teren de
pe „Mat”
(căutați-l și-l veți
găsi și astăzi),
adică pe latura

Ciocleanului, cum urci spre vârful lui prin Poiana Angelescu de la poteca ce vine din Cernatu peste râpă. Acolo s-a format Viorel Șerbănescu (Șogorul) în strănice confruntări cu minunatul nostru prieten dr. Titu Proca, aprig combatant pe tărâmul fotbalului, cu Mircea Rusu (Mimi), cu frații Toma de pe drumul tramvaiului, cu fratele lui Titu, Mircea (tatăl domnului inginer Mircică Proca), cu frații Gigi și Eugen Șerban, cu Victor Nistor, Mircea Roșculeț și alții prieteni dragi pierduți prin negurile timpului și risipiti prin lume.

Doamne, ce meciuri se înțelegeau acolo sub poala pădurii, străjuși de umbrele Ciocleanului hâurile căruia erau pline la timp potrivit de fragi și chiar tufe de zmeură, apărute în poienițele ce s-au format în urma unui incendiu ce a distrus o parte din pădure.

Se juca în draci, până cădeam istoviți și, rupti de sete, când dădeam fugă la izvorul cu jghiabul din care se

adăpau bivolii și vacile; cei dintâi în acele vremuri ne întinuiau interogativ și amenințător, drept care beam apă pe furș și o tuleam la „bază” unde luam meciul de la capăt. Scorul devinea în fiecare zi astronomic. Scandalul se declanșa când trăgeai „de prost ce erai, bineînțeles”, pe lângă poartă (două ramuri de cetini, bine însipite în pământ) și mingea se pierdea în râpă – te duceai după ea, înjurând de mama focului, drept care „trăgătorii” la poartă erau mai circumspecti (ce păcat că pe marile stadioane nu există pe lateralele porților râpe din care să-și extragă mingile penibiliții tintași fotbalistici de astăzi!)

Privindu-l pe Viorel Șerbănescu, jocul lui adeseori extraordinar – tehnic inteligent, combativ, golurile lui superbe – ne mândream cu faptul că el s-a format la înalta noastră „școală de sub Ciocleanul vesnic Tânăr” și la fel de generos ca în strănicina noastră copilarie.

Nu mi-aș putea ierta niciodată, uitându-l pe Fan Comșa, neobositul, neostuitul mijlocas sau fundaș, spaimă

adversarilor care erau, cred, impresionați de dinamică a bordării balonului, de „înșurubarea” lui în orice confruntare, de hotărârea cu care participa la orice fază. Pe Fan Comșa coechipierii și fanii îl iubeau și îl simpatizau deși nu scăpuau ocazia să-l ironizeze

pentru abordările lui tip „buldozer”.

Anii 50 au adus în prim plan echipei „lupii tineri” din generația lui Milu Alexandrescu, pe atunci ceva mai subțirel, mai eteric, mai filigranat. Nu mai știu nimic de strănicul fundaș care a fost Petrică Boroș parcă îl văd și acum nu prea înalt, dar elădit cu temei, tip cazemată, un Tânăr de o bunătate și o delicatețe ieșite din comun, de fapt aşa erau cei mai mulți dintre tinerii acestor vremuri. Agresivitatea, violenta, irascibilitatea excesivă erau practic necunoscute mediului nostru. Ei uite, că era să-l uit și fără îndoială, nu m-ar ierta de acolo, din cer de unde mă privește când scriu aceste rânduri. Este vorba de Ion (Nelu) Voina, fratele mai mare a lui Mitică (Miti) Voina, regretatul, minunatul artist care ne-a descreșit cu atâta talent frunțile, nu odată.

Nelu Voina măruntel, crăcanel, un soi de Florentin Petre, ceva mai mic însă, era un titirez: un pachet de

continuare în pag. urm.

continuare

nesfărșită energie și cerbicie pentru stăpânirea balonului. Alerga ca un ogar nestăpânit și nu-l vedea încicând respirând greu sau descumpărât. Era un ghem de hotărâre și pasiune. Când te gândești că oamenii aceștia, cei mai mulți dintre ei, își căstigau șase zile pe săptămână pâinea muncind în uzină, unde nimeni nu-ți dădea un sfanț dacă nu-ți făceai treaba mai mult decât impecabil, iar în a șaptea zi își onorau echipa de fotbal, "trătându-și" pasiunea pentru care primeau eventual o masă și o bere- două abia atunci îți dai seama cât de frumoase erau sufletele lor față de râsfătații de astăzi, adeseori penibili cu ifosele lor, mărturii ale unor caractere din start rebutate. Și mai mult decât atât, erau prietenii noștri, concetătenii noștri, era echipa noastră, de mocani Săceleni, nu din ăștia cumpărăți, te miri de pe unde, băiatul lui neica Manea, al lui Jinga plecat cu negustoria "în țară" la Tândărei, al lui neica Ion Tuțuiu, fochistul, al lui Șerbănescu, Șoagher, căriciumarul de peste drum de nea Mitică Proca și bineînțeles Nelu al lui nenea Gheorghe Pasăre, portarul năzdrăvan care în zilele lui bune te uimea cu îndemânarea și curajul cu care plonja, salvând incredibil goulurile aproape gata făcute. Când, însă, doamne ferește, se întâmplă să se combine Pasăre cu Mazăre, bineînțeles cu Sandu Mazăre, priceputul și talentatul croitor de Sub Obreji cu o zi, două înainte de meci, atunci locul lui Pasăre în poartă îl lăua Romi, băiatul cel mic al părintelui Leucă, bună figură și astăzi, priceput la încurcături parcă mai dihai decât Pasăre cu Mazăre la un loc.

Toți mă privesc de undeva de sus, dintr-un loc vecin cu Raiul, bănuiesc, parcă nu-mi vine a crede c-ar fi chiar în Rai, m-așteaptă și chiar cred că m-am enință:

-Las că punem noi mâna pe tine, doar nu crezi cumva că ai să ajungi chiar în inima Raiului.

"Minutul 91" se desfășura la Tudorie, în casa cu etaj de peste drum de poarta de sus a bisericii iar comentariile, criticele și viitoarele strategii erau toată săptămâna în centrul atenției.

Spuneti-mi, nu era minunat? Acum șapte sau aproape opt decenii, într-o așezare rurală din România, tinerii erau pasionați de asemenea preocupări, îndrăgeau viața sportivă, erau la curent cu ce se întâmpla în lumea sportului european, citeau gazetele de sport, discutau, comentau, încercau să se adapteze unei lumi în plină transformare și modernizare.

Dezvoltarea industrială și economică în general a planetei.

Brașovului anilor 30 a accentuat alerta emanciparea tinerilor, îndemnându-i să studieze, să facă sport, să practice meserii bănoase, să călătorescă, să se îmbrace elegant, cu gust, să-și apropie selectiv tot ceea ce viața putea oferi unui aspirant la binefacerile lumii moderne.

Interesant era în acea vreme structurat Satulungul, segmentul teritorial Săceleean care începea pe șosea în Gărcinului. Noi, cei de jos, practicam cu succes voleiul, cei de sus dețineau monopolul fotbalului. Noi, cei de jos,

erau diletanți în fotbal, îl jucam în poiana Angelescu, vorba aia, "ca-n curtea școlii", dar la volei eram maeștri. Animatorii voleiului erau frații Bodeanu, Mircea, viitorul arhitect și Aurel, și pasiune. Când te gândești că oamenii aceștia, cei mai mulți dintre ei, își căstigau șase zile pe săptămână pâinea agronomul roșcovianul, nenea, cum îi spuneam noi dar și Bertenii, Gheorghe, viitorul medic și Ticu, agronomul Genu Serban, iar în vacanțe apăreau Constantin Cazacu, fratele meu component al echipei divizionare Universitatea Iași, apoi a celei a CFR-ului Brașov și Traian Beșleagă, student la Politehnica din București. Cu forțe proprii, cu cazmale, târnăcoape, lopeți și roabe, băieții au pus la punct terenul de sub zidul bisericii Sfinții Arhangheli, din râpa de lângă poarta de sus, au confecționat cu forțe proprii o plasă, iar râpa a prins viață și aer de stadion elegant, să nu mai vorbesc de puștinea din zonă cucerită de farmecul acestui sport și joc atât de frumos și plin de farmec.

De același tratament s-a bucurat și terenul de volei din poiana Angelescu ale cărui marcate cu calupuri de iarbă, decupată din pajiște, a rezistat cu decenii până locul a început să fie din ce în ce mai animat datorită prezenței restaurantului.

Dacă nu am amintit de emblematicele personaje care au marcat viața culturală și sportivă a Săcelenilor, cum au fost frații Traian și Marius Butu, Vasile Ghia sau Matei și Ion Roșculeț, frumosul, inconfundabil Ghită Șeitan cu glasul lui de aur, de Radu Bratosin, inginerul, care a practicat șagalnic, cu remarcabil succes, "tinerețea fără bătrânețe" sau, de ce nu, rafinatul intelectual, poet și epigramist Ovidiu Popovici, prefectul seriei 1924 a liceului Andrei Șaguna, toate acestea se întâmplă datorită faptului că memoria mea îi citește dintr-un orizont aureolat, cei drept, dar care se pierde, încet, într-o uitare pentru care cei ce vin după noi ne vor dojeni odată foarte aspru.

Lumea civilizată, comunitățile elevate sub raport material și spiritual, concentrate cu toate energiile creatoare asupra prezentului, nu uită o clipă de datoria morală pe care o au față de lumea trecutului plin de amintiri și istorie, sursă de modele, echilibru și funcționalitate în toate planurile vieții, cumpărind bine pașii spre un viitor în care nici o piesă a prețiosului tezaur spiritual să nu fie ignorată, uitată sau neglijată.

Doar în felul acesta își poate căștiga o comunitate respectul și admirarea confrăților de pe toate meridianele

lată de ce admirăția pe care o încerc și o manifest, ori de câte ori am prilejul, față de actuala conducere a Izvorului să-ți de receptivitatea și profunda înțelegere a unei înalte obligații morale pe care conducerea Societății Electroprecizia o manifestă față de tradițiile Săcelenilor, este maximă. Doresc

să-i asigur că orice efort material direcționat în acest sens este o investiție pe termen lung, pe care viitorimea, nu am dreptul bisericii noi din Cernatu și mergea până la hotarele nici o îndoială, va și să o prețuiască cum se cuvine.

Dimitrie Cazacu

* * IN MEMORIAM * IN MEMORIAM * IN MEMORIAM * *

IDENTITATEA SĂCELENILOR ÎN MEMORALISTICALUI GEORGE MOROIANU⁽¹⁾

Scriam în urmă cu 10 ani, cu ocazia reeditării cărții "ochii vii și albă toată..." Autorul afirmă că "... de la ea "Chipuri din Săcele" de George Moroianu, următoarele aflam eu tot ce fuse mai demult prin cuprinsurile Volumul de memorialistică "Chipuri din Săcele" a apărut noastre... "Bâtrâna avea un dar neostinut de a povesti." în anul 1938 în colecția "Cartea satului sub îngrijirea Fundației regale "Principele Carol" și a primit premiul Academiei Române. Reeditarea lucrării acum, după mai bine de jumătate de veac, constituie un veritabil act de cultură, dar în același timp, și unul reparatoriu." De ce? Ne punem aceeași întrebare și astăzi în anul comemorării figurii emblematică a profesorului și patriotului român George Moroianu – economist de marcă, diplomat și șicușul evocator al plaiurilor natale.

În carte sa, autorul își încearcă talentul literar și îzbuteste să ne ofere o creație vie, străbătută de la un capăt la celălalt de fiorul artitic plămădit în jurul unei autentice culatori locale, până în prezent, se pare, încă neegalată de vreun alt condeier de prin partea locului.

Tinutul natal este evocat cu duioșie și cu o autentică mândrie națională. Neamul mocanilor săceleni apare în carte sub efigia inconfundabilă a unor oameni harnici și înțelepți, strângători de avere pentru familiile lor dar, în același timp, preocupați și de propășirea comunității în care-și duc traiul, curați sufletește, cu o credință puternică și statonică, ce-i mâna spre fapte bune într-o lume care nu arareori, îi se dovedea a fi ostilă. De aici, ideea că neamul acesta al mocanilor săceleni e o entitate aparte în peisajul românesc, cu caracteristici comune cu ceilalți cosângeni, dar pronunțat definiitorii pentru limba, portul și viața spirituală ce a caracterizat mereu populația

românească a celor șapte sate din Tara Bârsei. Printr-un flux al memoriei de-a dreptul proustian (în căutarea timpului pierdut!) în carte sa, Moroianu aduce o galerie de portrete reprezentative pentru obștea de la Satulung, de departe localitatea reprezentativă a celor șapte sate, care intotdeauna s-au ținut, "una" cu Tara (n.n. Tara Românească), reprezentând un adevărat bastion, o rază de spiritualitate ortodoxă a mentinerii și afirmării românismului aici, în sudul Ardealului, în primul rând datorită transumanței, acest extraordinar proces de continuitate, care a potențiat unitatea limbii române, obiceiurile și tradițiile, credința și destinul românesc.

În "Chipuri din Săcele" rămân neșterse portretele plastice de bărbați și femei (mai ales) de o autenticitate de-a dreptul fermecătoare: moșul Vasile, patriarhul locului, Vlad Ștefan, drama sfâșietoare a Anei din Arini ("Dumnezeu nu bate cu bățul"), Ivașca cea cu "... față-i numă-creștini și intotdeauna veselă cu bărbia-i ascuțită, cu

Ar fi în stare să povestească zile și nopți întregi" notează autorul. S-o ascultăm: "... Ce oî, ce cai și ce mai cirezi de vaci și boi aveau! Cine mai era în Țară ca mocanii noștri? Bărăganul, Basarabia și atâtea plaiuri de dincolo de hotar erau pline de turmele, cirezile și hergheliile lor..."

Bogăția cea materială se îngemăna, parcă, cu cea spirituală. Alături de oameni avuți se află și amărății soartei, aşa cum

apare într-unul dintre capitole figura martirică a Mariei Baciului, cea despre care spuneau bâtrânele de prin partea locului la auzul clopotelor ce vestea moartea femeiei: "... Apoi câte-a mai tras amărăta, în viață-i, dacă nici ea nu vedea față lui Hristos, nu știm zău care om vedea-o!" O replică la portretele din "Soacra cu trei nurori" a lui Creangă este și "Căltuna" cea bârfitoare și rea, de-a dreptul tiranică cu nora-i. Aceasta era Maria Droaina. În fine, în opinia noastră subiectivă, cea mai reușită și cea mai cuceritoare figură a cărții lui Moroianu este cea a părintelui Radu Popeea de la Satulung, un adevărat "haiduc" al reprezentativității Săcelene, om cu înalte studii în Apusul Europei, spirit luminat și integrul. Ascultați-i îndemnul: "... Școală, școală în lege ne trebuie nouă românilor le spunea părintele Radu, unde să meargă deopotrivă fetele și băieții noștri ca să se lumineze" Nimic de adăugat.

Preotul Radu – vîrstă al dinastiei

Popeea îi avea alături pe venerabilul său părinte Neagoe Popeea și pe frații săi întru veșnică și de laudă pomenire, episcopul academician Nicolae Popeea al Caransebeșului și părintele Victor - slujitor și el la același binecuvântat altar al Bisericii Sfânta Adormire din Satulung.

Tocmai această zestre nobiliară a spiritului a făcut din Radu Popeea un luptător pentru cauza săcelenilor săi, pe la 1860, când guvernatorul Schwartzenberg de la Sibiu a atentat la dreptul conferit mocanilor săceleni. Un preot luminat în fruntea și în același timp în mijlocul unei delegații de mocani, practici și deștepți din fire "... îmbrăcați cu toții în frumosul costum național de pe vremuri cu anterie de dimie albă fină, înflorite cu găitane negre...". Preotul îl înfruntă pe guvernator în numele "... acestor harnici gospodari care fac fală țării acolo departe în răsăritul imperiului...". Un adevărat duel verbal de-a dreptul incendiilor: "... Excelență, munții sunt ai noștri, noi îi

continuare în pag. urm.

* * IN MEMORIAM * IN MEMORIAM * IN MEMORIAM * *

continuare

cunoaștem mai bine decât oricine în această țară, și totuși vom trece... și mai departe"... Dacă este aşa, a răspuns guvernatorul, atunci voi porunci că în acel colț al împărăției să se pună de pază, la granița dinspre Tara Românească, soldat lângă soldat, și nu veți trece." La acestea, părintele Radu, repede, cu vocea aproape înecată, dar și cu toată hotărârea, i-a răspuns: "... Excelență, de va fi nevoie, și de-ar trebui să găurim muntii, noi tot vom trece..." "Guvernatorul e nevoit a ceda în cele din urmă. Într-un posibil viitor "Dicționar al demnității românilor" întâmplarea aceasta nu poate lipsi din dreptul numelui Radu Popaea, preot trăitor, cândva în Satulungul de Sus al Săcelor.

În continuare, aş dori să luăm în discuție o problemă complexă și destul de delicată privitoare la ideea clarificării identității săcelenilor.. Referindu-ne la originea mocanilor de la Săcele trebuie arătat că aceasta se pierde în negura veacurilor, că ei au fost aici "de când lumea ca "stăpânitori destoinici ai Plaiurilor Tării și adevărati "ziditori de neam" În studiu nostru "Publicistica la Săcele" (2002) afirmăm: "Dacă cineva ar avea curiozitatea să afle vârsta mocanilor săceleni, n-ar găsi alt răspuns mai potrivit decât acela că ei, stăpâni locului, sunt de-o seamă cu brații care le-au cinsti și ocrotit verticalitatea în timp (pag 12). Tocmai de aceea ni se pare hazardată opinia unora după care mocanii săceleni și-ar avea obârșia (originea) prin sudul Dunării, că s-ar trage, chipurile, din neamul aromânilor (!). Puține lucruri ne-ar determina să absolutizăm acest lucru .Argumente de ordin istoric dar și de natură etnografică, lingvistică ori religioasă, etc. resping ideea că ei ar "pogorî" de la sud de Dunăre sau că limba ori portul lor ar fi aromân (macedoromân) fie de îmbrăcămîntea (portul) aromânilor trăitori în mijlocul altor popoare (greci, macedoneni, albanezi etc.)

Ce-i drept sunt unele asemănări dar aceasta nu ne face să tragem concluzii pripite și neconforme cu realitatea .

Noi, săcelenii, nu coborâm din stirpe românilor macedoneni, cu toate că Moroianu, în cartea de care ne ocupăm, inclină parțial ai face, când afirmă referindu-se la una din componentele costumului femeilor de la Săcele: "... Era acesta o haină orientală croită pe talie, fără mânce și căptușită cu mătase roșie, albastră, galbenă sau verde. O purtau în vremuri vechi împărătesele și prințesele din Bizanț, căci (n.n. atenție) români săceleni erau după cum spus scriitorii Nicolae Densușianu și Ovid Densușianu – în parte de viață macedoneni" (sic)!!

De aici, până la a absolutiza este totuși o cale destul de lungă. Drept dovedă că săcelenii se trag din ramura dacoromână, deci s-au format și au trăit continuu în nordul Dunării, e și următorul citat al aceluiași George Moroianu "... Căci bătrânnii din părțile noastre- după obiceiul strămoșilor deci-mai purtau chice în copilăria mea..." O pledoarie pertinentă și interesantă din punct de vedere filologic o face și dl. Prof. univ. dr. doc Gavril Istrate de la Iași în scrisoarea domniei sale ce ne-a fost adresată nouă în 15 oct 1999 și pe care am publicat-o integral în revista "Plaiuri Săcelene", nr. 22, tr. IV.

Într-o recenzie de excepție, eruditul filolog ieșean afirmă: "...interesează deopotrivă , pe istorici și pe filologi..”această carte care vorbește de "... expansiunea mocanilor peste Carpați și în Dobrogea" și nu invers. Cuvintele pe care domnia sa să le analizeze aparțin în totalitate dialectului dacoromân adică au forma graiurilor vorbite în Muntenia, Ardeal sau Moldova. Nu întâlnim absolut nici o referință la dialectele suddunărene ale limbii române! Și atunci? Cum rămâne? Unde sunt urmele lăsate de “aşa zișii” strămoși ai mocanilor noștri?

Nu cumva cei care încă mai susțin că mocanii săceleni "au venit" (când?!) aici la curbura Carpaților, cu oile și întreg avutul tocmai din sudul Dunării (unde într-adevăr s-au format o parte dintre români, frați cu noi, aromâni, meglenoromâni și istorromâni) sau de aiurea, poate fără a-și da seama, dau apă la moară adeptilor teoriilor neoroiescieriene care mai încearcă încă să capete credibilitate. Qui prodest!

E treaba istoricilor, în primul rând, să lămurească problema în cadrul viitoarei monografii a municipiului Săcele.

Până atunci, să nici se permită a încheia considerațiile noastre sumare pe această temă, afirmând răspicat că: identitatea săcelenilor este o fericită sinteză românească, inconfundabilă, de o rară și aleasă noblete a spiritului, de o normalitate umană de-a dreptul atrăgătoare, lucru ce definește pe de-a-ntregul specificul românesc în ceea ce are el mai caracteristic: limbă , tradiție și obiceiuri, port, credință și aspirații continui către lumea civilizată.

Mocanii săceleni mereu plecau în Țară și mereu reveneau acasă (vezi obiceiul SINTILIEI). Niciodată n-au venit, ci mereu au revenit. Importanța prefixului respectiv rămâne una capitală.

Prof. Liviu Dărjan

¹ Comunicare susținută în ziua de 27 mai 2005 la Simpozionul "Săcele - trecut, prezent și viitor" organizat de către A.C.S. "Izvorul" în cadrul manifestării "Zilele culturii Săcelene".

ALTE CHIPURI DIN SĂCELE: ELENA ȘI ELIZA CIRCA

Surorile ELENA și ELIZA CIRCA (sau Târcă) s-au născut în Săcele (Cernatu), din părinți cu nume bun, George și Maria Circa (n. Moroianu din Satulung). Ambele au rămas orfane de tată, încă din fragedă copilarie. Mama acestora, Maria, "cultă și spirtoasă" cum o numește Iosif Vulcan, în "Familia" se hotărâ să-și sacrifice tinerețea și avereia pentru creșterea și educația fetelor, singura ei măngăiere.

În anul 1851, se duse cu fiicele sale, spre "educațiune" la institutul Ursulinelor din Sibiu; după o scurtă vreme, neplăcându-i spiritul educației de acolo, se reîntoarce la Brașov, unde copilele frecventează școalele protestante de cinci clase; Elena (viitoare mamă a lui Ovid Densușianu) studia pianul, iar Eliza începu să studieze vioara, ambele făcând "progrese admirabile". În anul 1859, mama plecă cu ambele fiice la Viena, pentru complectarea și perfecționarea studiilor acestora. La Viena fiicele avură ca profesor de muzică pe celebrul Iosif Hellmesberger.

În anul 1862, are loc la Brașov, a II-a Adunare generală a Asociației Transilvane pentru Literatură și Cultura Poporului Român ASTRA, una din cele mai reușite Adunări generale, neîntrecută până azi. Cu această ocazie, episcopul Andrei Șaguna (viitorul mitropolit) invită pe Maria Circa împreună cu fiicele sale la Marele Congres al Astrei, pentru a da un concert, deoarece mai erau invitați oameni de seamă ai culturii

Elena Circa

românești (Alexandru Odobescu, Iosif Vulcan, M. Kogălniceanu, G. Sion).

Concertul cunoaște un succes fără precedent. Al. Odobescu, în amintirile sale, vorbește cu mare admirație despre talentul acestor "tinere românce", iar Iosif Vulcan descrie aplauzele "care nu mai încetau". Imediat, după concertul de la Brașov, plecă la Viena, apoi în anul următor debută cu un succes, răsunător la Sibiu. Ziarele săsești de aici, nu mai contineau cu aprecieri și laude. A dat concerte chiar la Curtea Domnească din București, unde fu primită de public, cât și de întreaga presă "cu cea mai mare bucurie".

Dar, în călătoria spre București, mama se îmbolnăvi (răci) și se reîntoarce la locul nașterii, la Săcele, apoi la Brașov, unde "la rugarea multora aranjă un concert care încântă" publicul cu arta sa, iar "jurnalul săsesc de acolo (de la Brașov n.a.) publică un articol favorabil pentru artistă noastră".

Elena Circa, autoare a unor schițe și nuvele publicate în tinerețe în revistele vremii, se căsătorește, în anul 1864, cu Aron Densușianu, avocat în Făgăraș. Din această căsătorie s-au născut doi băieți (Camil și Ovid) și o fată.

În anul 1881, familia Aron Densușianu plecă la Universitatea din Iași, chemat fiind de guvernul I.C. Brătianu, unde marele profesor a predat latina și română.

În ziua de 12 iulie 1938, s-a slujit la biserică Sfintei Adormiri din Satulung, parastasul de 40 de zile pentru odihna sufletului strălucitului prof. univ. și distinsului academician Ovid Densușianu. Într-o atmosferă de adâncă reculegere, numele profesorului, care a lumenat timp de 40 de ani calea întregului neam, a evocat celor prezenți, duioase amintiri. Slujba a fost săvârșită de preoții Zenovie Popovici și G. Șerbu.

Au luat parte: sora defunctului, dna. dr. Elena Pușcariu, profesoră la Universitatea din Iași, dl. Al. Lapedatu, fost președinte al Academiei Române, doamna Zina și George Moroianu, rectorul Academiei Comerciale din Cluj, prof. univ. George Giuglea, fost elev al dispărutului, dl. Ioan Podea, din partea Prefecturii Brașov, prof. univ. Gh. Dragoș, dl. Aurel Marin, scriitor și fost elev, profesor Nicolae Odor, prof. N. D. Colceag, dr. I. Gologan, primarul com. Cerantu, dl. locot. Boicea, primarul com. Satulung, precum și cățiva tineri profesori care urmează cursurile universității libere latine din Brașov.

NICOLAE NICOLEANU UN POET MAI PUȚIN CUNOSCUT

Lucrare prezentată la Simpozionul "Săcele - Trecut, prezent și viitor"

Din istoria începuturilor poeziei române, face parte și Nicolae Nicoleanu, poet săcelean, născut acum 170 ani în Cernatu – respectiv, la 16 iunie 1835 purtând numele de Neagoe Tomoșoiu.

Săcelenii au cam uitat de el, poate, pentru că, la vîrsta de 13 ani, în anul revoluției de la 1848, fugă împreună cu familia în Tara Românească, fără să știm dacă s-a mai întors vreodată pe meleagurile natale. După plecarea din Săcele, se stabilește la Buzău, și, după doar un an îl vom găsi la Craiova, unde își schimbă numele și începe să scrie primele versuri.

De la Craiova, după terminarea liceului, a plecat la Paris pentru studii universitare. Aici îl cunoaște pe Titu Maiorescu venit să-și pregătească doctoratul și devine un admirator al scriitorilor francezi din epocă și începe chiar să traducă din Alfred de Musset.

În 1861 se întoarce, dar nu la Craiova, ci la București, unde face gazetărie la "Românul" alături de C.A. Rosseti, Cezar Bolliac, C.D. Aricescu și alți poeți revoluționari.

Publică versuri dar și cronică teatrală în care se pronunță împotriva importului de comedii franceze "neînțelese de public, cu intrigă fără noblețe și fără amănunte plăcute" precum și articole pline de sarcasm la adresa unor contemporani, despre care afirmă: "Eu nu scriu și nu-mi bat capul cu pedanți și cu pigmei! Mediocriță stupide, lași, invidioși, mișei".

După cum se observă, este nestatornic, în continuă căutare, perindându-se mereu în alte funcții și alte județe. În 1862, la Roman are o însărcinare administrativă, în 1866 șef la arhivele statului – București, în 1866 revizor școlar pentru județele Iași, Vaslui, Fălcu, și din nou în 1867 secretar la arhivele statului – București.

În Iași, ne spune Iacob Negrucci, ia parte activă și directă la întemeierea societății Junimea, și, împreună cu Alecsandri, Bolintineanu, Alexandrescu și alții, începuseră "direcția nouă" în poezia românească iar Titu Maiorescu îi publică câteva poezii în "Con vorbi literare". Așa, în mediul literar al Junimii, alături de docții și pretențioși junimiști, prinde curaj, încât, tipărește în 1865 un volum, "Poezii de N.N." cu o prefacă de Iacob Negrucci. Stabilindu-se la București, ajută la fondarea Ateneului Român fiind redactor al publicației acestuia, alături de Hașdeu. În revista Ateneului Român, publică

versuri dar și proză.

Ca om, a fost un caracter franc, nobil și generos, plin de importanță, iubit de prieteni și mereu îndrăgostit. "A iubi mi-a fost și doliu, a iubi și măngâiere."

A avut o viață chinuită, scurtă plină de dificultăți, cu deziluzii sentimentale și un sfârșit tragic. În 1868 "își pierde mintile" și cu remisiuni și cu înrăutățiri, o duce până în 1871.

A trăit doar 36 de ani.

Ca poet, George Călinescu îl caracterizează brutal

"figură ștearsă, total lipsit de talent", cu versuri ce nu cuprind" nicăieri nici cea mai modestă culoare locală, nici o metaforă, nici o muzică a frazei". Si totuși, chiar Călinescu observă căte o "emoție" printre strofele poetului și îi dedică trei pagini în monumentală "Isorie a literaturii române" și-i publică trei portrete.

"Poet al regretelelor, al descurajării și suspinelor vag motivate" cum îl caracterizează I. Rotaru, face parte din generația poetilor din jurul anului 1870 – considerați minori sau epigoni eminescieni, alături de Sihleanu, Matilda Cuglăr, Skellitti, D. Petrina, pe care Eminescu îi caracterizează printr-o aglomerare de determinări negative, "simțir reci, harfe zdrobite, mici de zile, mari de patimi" ... triști și reci.

Poet al romanticismului târziu, trăiește din plin evenimentele care au marcat istoria modernă a României.

În câteva elogii patriotice, pătrunse de note satirice amare se observă o anume întristare și decepție, cu obiect neprecizat, caracteristice generației de după unire.

Temperament violent, patetic, dă glas tristeții, îndurerat de greul vieții, speriat de lumea rea, o lume izolată în care glăsuiește doar jalea, jalea și deznădejdea, plânsul unei rugăciuni sau dorul unui proscris.

Iată ce versuri adresează el dezmoștenișilor în "O durere", câtă trăire dramatică, durere și compasiune cum numai la Goga am mai întâlnit, dar cu 50 de ani mai târziu.

"Voi dintr-o căror muncă și tristă săracie
Tiranii fără suflet, cuprinși de lăcomie
Se-mbogătesc, se-ngrășă, tronează fericiți
Când piepturile noastre, copii dezmoșteni.
În daru-ăștept-o rază de dulce măngâiere,
Când inimile noastre, lipsite de putere,

continuare în pag. urm.

— NICOLAE NICOLEANU —

1835—1871.

continuare

Se-nchid și nu mai lasă prin vinele topite
 Decât pale rămasuri, de viață, vestejite
 Ce-abia mai pot să cheme p-a buzelor paloare
 Ca ultimă speranță, a morții sărutare”

Uneori ambiguu și profund, alteori retoric ca V. Alecsandri, își exprimă deznaștejdea, regretul pentru societatea contemporană care, i se pare “potop de nenorociri” în comparație cu trecutul plin de măreție.

“Cine-ar zice că jelește? Cine-ar zice că suspină
 Ca o văduvă zdrobită de durere și de ani?
 Ah, tu plângi Moldovă, timpul cel de bărbație”

ne spune în poezia “În Moldova”, similar și în poezie “Astăzi”:

“Bucuria se renaște, plânsul și durerea tace
 Dar nimic nu poate stinge dintr-un piept nenorocit
 Suvenirul și dorința unui timp mai fericit
 Astfel, tristă Românie, întorcând a mea privire,
 Cu suspin mi-aduc aminte de trecuta-ți fericire”.

O temă importantă a poeziei lui Nicoleanu, este dragostea – uneori înflăcărată, voluptuoasă, dar, mai mereu neimplinită; de aici pesimism dar și sarcasm.

Misogin, primul misogyn al literaturii române, cum afirmă George Călinescu slăvește femeia doar “din divina trebuință de-a iubi”.

EVENIMENT LITERAR

LANSARE DE CARTE LA SĂCELE

Manifestarea “Zilele Culturii Săcelene”-2005 a fost cadrul cel mai potrivit pentru producerea unui act cultural deosebit de important și cu puternice conotații emotionale pentru cei care iubesc și respectă tradițiile acestor locuri: lansarea volumului “Datini și obiceiuri ale mocanilor săceleni” de Victor Tudoran. Lucrarea a fost editată la inițiativa și prin grija Asociației Cultural-Sportive “Izvorul” și reprezintă prima apariție de sub tipar a creațiilor literare și memorialistice ale lui Victor Tudoran, în afara celor publicate în paginile revistelor “Viața Săceleeană” și “Plaiuri Săcelene”.

Așa cum se arată și în prefața cărții, asociația “Izvorul” a considerat că editarea acestui volum este un gest necesar, un act de dreptate făcut marelui cărturar care a fost Victor Tudoran, acest împătmînit cercetător al trecutului meleagurilor săcelene, al tradițiilor și obiceiurilor vechilor mocani de aici.

Sunt unul dintre cei care au avut privilegiul de a ține în mâna manuscrisul lucrării publicate acum și mărturisesc că întâlnirea cu textul parțial dactilografiat, parțial scris de mâna al lui Victor Tudoran m-a impresionat

Nici femeia modernă nu-i e pe plac, de aceea, din misoginism, alunecă în grobianism.

“Adio dar, lung adio, lung și fără revedere:
 Aș dori femeie crudă, nici la-a doua înviere
 Să nu te mai poci vedea
 Când vei sta să calci pe pragul locuințelor divine,
 Înșelând pe Sf. Petru, cum m-ai înșelat pe mine,
 Ca dracului să te dea”

Victor Tudoran, în “Plaiuri Săcelene”, nr 6 din 1935, este mult mai îngădăitor, înduioșat și admirativ, alege doar versuri care-l avantajează, îl laudă și-l prezintă ca pe un profet și meseriaș adevărat al scrierii. Este cea mai favorabilă pledoarie pentru portretul său.

Evident, Nicolae Nicoleanu este un scriitor mai puțin însemnat, își desfășoară activitatea în umbra unor Odobescu, Hașdeu, Alecsandri, dar pentru timpul în care a trăit, este o personalitate marcantă, de vreme ce, nu lipsește din nici o istorie a literaturii române.

Iată că la marele palmares al culturii și al valorilor naționale, alături de poeti, care, într-o superbă dimineață a imaginăției lor, au întemeiat poezia română modernă, se adaugă și valori de pe meleaguri săcelene.

Să-l punem deci și pe Nicolae Nicoleanu alături de cei care ne-au devenit atât de familiali și de care suntem atât de mândri : Victor Jinga, Gheorghe Moroianu, Gheorghe Dragoș, Victor Tudoran, Darie Magheru și atâtia alții.

Prof. Lucia Taraș

profund. Încă de la prima lectură, am fost cucerit de ineditul informației așternute cu migală pe foile îngălbenești de timp, am admirat răbdarea cu care Victor Tudoran a pus la punct fiecare detaliu, realizând o operă care se citește dintr-o răsuflare, care te ține în priză de la primul până la ultimul cuvânt.

Pentru cei mai în vîrstă dintre săceleni, cartea lui Victor Tudoran trezește, fără îndoială, amintiri emotionante, păstrate în cele mai tainice cotoane ale sufletului. Este imposibil ca cei trecuți de prima tinerețe să nu tresalte la citirea unor rânduri care să le amintească de propria copilarie sau de povestirile părinților sau buniciilor lor. Pentru că, unele părți ale obiceiurilor și datinilor prezentate de Victor Tudoran s-au păstrat până spre zilele noastre, altele erau încă vii la mijlocul secolului trecut, iar despre cele mai multe vorbeau cu drag și emoție bunicii și stăbunicii noștri.

Pentru cei mai tineri, cartea lui Victor Tudoran este un bun prilej de a afla multe lucruri interesante despre bogăția spirituală și materială a moșilor și strămoșilor noștri, a mocanilor săceleni, mari economi de oi, a căror viață continuare în pag. urm.

continuare

era încinată în cea mai mare parte muncii, dar care nu se dădeau în lături să petreacă la sărbători sau cu ocazia diferitelor evenimente importante din existența lor.

Cei interesați de trecutul atât de bogat al oamenilor acestor locuri pot afla ce înseamnă, de fapt, "Sintilia", acest joc la care se adunau "feciorii chipeșii, cu fetele bătute de soare și vânturi, bine întocmiți și voinici", cu strigăturile lor cu iz satiric. Cu acest prilej, se distingeauii cei mai înzestrati interpreți ai jocului, pricepuți dansatori sau puteau fi văzuți cum se prind în joc tinerii însurăti, cu femeile lor, bătrâni care priveau mulțumiți de pe margini, glumind, ciobanii și târlașii coborâți de la stâni. Ca un element specific, surprinzător poate, fetele nu se arătau la joc, nici măcar pe uliță, singura posibilitate de a-i zări pe flăcăi sau pe trecători fiind primitul prin găurile stoborului. Erau alte vremuri, greu de înțeles astăzi, oamenii trăiau într-un univers numai al lor, după reguli stricte, care nu erau încalcate de nimenei pentru că altfel, te puneai singur în "gura satului".

Obiceul "Sintiliei" s-a transformat prin generații, regulile stricte s-au mai diluat, dar bogăția spirituală inițială s-a menținut până astăzi și datorită unor entuziaști care s-

au îngrijit ca tradițiile să nu se piardă.

Un alt eveniment al vieții săcelenilor, surprins de Victor Tudoran în paginile sale, este nunta la mocani, cu întreaga succesiune de momente și tradiții atât de interesante.

Sunt trecute în revistă etapele premergătoare ceremoniei (votritul, vederea, logodna) și apoi cele ale nunții: chemătorii, pregătirile la mireasă, pregătirea nunții, păpușa, plecarea la mireasă, întrecerea, floarea miresei, iertarea, plecarea la biserică, cununia, masa nuntășilor, pocânzeii, furatul miresei. Simpla enumerare a acestor momente are darul de a stârni curiozitatea și cei care sunt doritori să se delecteze cu imagini care răspândesc parfumul altor timpuri, sunt invitați să citească volumul lui Victor Tudoran.

La evenimentul lansării cărții au participat numeroși săceleni care au fost plăcut impresionați de luările de cuvânt ale domnului Claudiu Roșculeț, președintele ACS "Izvorul", domnul prof.

univ. dr. Dimitrie Cazacu, doamnei Anca Ene, fiica lui Victor Tudoran, domnului prof. Liviu Dărjan și domnului prof. Andronic Moldovan, care în alocuțiunile lor au evocat opera și viața autorului cărții.

Horia Bârsan

PASTILĂ PENTRU CUGETARE

Din cărți și reviste adunate și la lume iarăși date.

(Aforisme, cugetări, maxime, proverbe, panseuri etc)

Din cultura latină: - despre viață

I

Ars longa, vita brevis est.
Arta e lungă, viața e scurtă

II

Acta, non verba

Fapte, nu vorbe

III

Ad vitam aeternam

Pentru viață veșnică

IV

Asinus asinum fricat

Măgar pe măgar dezmiardă

V

Salus populi suprema lex esto

Srvarea poporului să fie legea supremă.

Notă: Fiecare înțelege că poate și că vrea să poată

Din cultura italiană: Maxime de Ugo Ojelti

VI

Numai cine nu mai are curiozitatea de a învăța,
este bătrân: dacă și-a tras cearceaful peste față e ca și
mort.

VII

Unul din avantajele plăcerii asupra durerii este
că plăcerii îi poți spune ajunge, dar durerii nu poți.

VIII

Conștiința e un dialog care ușor devine ceartă. Și
atunci sfărșește mai repede a avea dreptate acela din doi
care strigă mai tare și mai mult: instinctul.

IX

Prezentul în comparație cu trecutul pare frumos
pentru că pe defuncții imbecili nu-i mai amintește nimeni

X

Conducerea celor tineri îmi place dar atât timp
cât profesorul este în clasă

Prof. pensionar Nicolae Drăghiciu

ASPECTE DIN PROBLEMATICA MONUMENTELOR LOCALE DIN SĂCELE

Monumentele locale impun măsuri de cunoaștere, conservare, apărare și înzestrare pentru a fi folosite potrivit cu valoarea și destinația lor socială.

Dicționarele afirmă despre simbolul verbal „monument” că exprimă: 1) O lucrare de arhitectură ori de sculptură făcută în memoria unui om mare sau a unui eveniment important. 2) edificii de mare întindere și, figurativ 3) operă considerabilă destinată să dureze datorită valorii ei. Pentru exprimarea lor sunt folosite și acceptate expresii ca: monumentele spiritului omenesc; monumental: care are proporțiile unui monument: biserică monumentală etc. În „Dicționarul de neologisme” ed. a-II-a, Editura Științifică București 1966 pag. 471, autorii susțin..... că 2) figurativ, prin extindere, expresia monument – monumentală semnifică: document istoric de mare valoare; lucrare valoroasă care reprezintă ceva deosebit sau care are o semnificație deosebită pentru știință respectivă”. În limbajul comun mai întâlnim termeni uzuali ca „monument funerar”, „operă monumentală, monument istoric, monument de artă, monument al naturii, monument universal etc. Presupunem deci că cel puțin prin extindere termenul

verbal de monument, este suficient de cuprinzător și de permisiv pentru a cuprinde o sferă deosebit de largă de obiecte, lucrări, fenomene. S-a întâlnit bunăoară și expresia de „prostie monumentală”, „monument de prostie” și altele. Încercăm să ne referim la probleme și nevoi ale monumentelor din localitatea noastră. La acelea cu valoare formativ-educativă cum sunt cele: istorice, literare, funerare, artistice, din știință, arhitectură, arheologie, turism, sport etc. De pildă n-am putea exclude din rândul monumentelor pe cele funerare,oricât ar fi de modeste, întâlnite în cimitire, curți de mănăstiri ori biserici, pe locuri istorice etc. Ele simbolizează ceva și sunt exprimate în forme specifice după posibilitățile celor care le-au ridicat. Au fost create și executate ca să „vorbească” prin limbajul lor despre oameni, evenimente, fapte din memorii individuale și colective. De aceea ele presupun și pretind decentă, respect, comportament evlavios, uneori semne de admirație față de cei pe care îi pomenesc și de valorile pe care le-au creat ori a faptelor de vitejie sau abnegație și sacrificii ale celor omagiați de monumente. De aceea, prin tradiție, acestea sunt apărate și îngrijite iar acolo unde nu se întâmplă așa, ar trebui reclădită acea tradiție prin intermediul școlii, a bisericii, a părintilor, a mijloacelor de comunicare și divertisment etc. Pentru asemenea semnificații și funcții

educațiv-formative comunitățile, prin instituțiile lor abilitate ca să rezolve asemenea probleme, au obligația de a întrona și asigura respectul cuvenit pentru ceea ce reflectă acele monumente, precum și grijă de a nu le lăsa să fie de izbeliște, supuse degradării și uneori chiar profanării. Se constată în locuri și situații diferite manifestări de neglijență nepermisă față de starea și întreținerea monumentelor fără a se întreprinde măsuri prompte și eficiente împotriva profanatorilor de tot felul, începând chiar și cu furtul de flori, cu distrugerea unor componente metalice și părți executate cu artă, distrugeri și sustrageri de metale prețioase etc. din structura acestora. În sfera unor astfel de preocupări și exigențe ar trebui să intre și clădirile monument de cult, cele instructiv-educative, cele artistice, lăcașurile care ocrotesc vestigii și simboluri istorice: statui, busturi, plăci commemorative, case memoriale, muzeu cu conținuturile lor, case particulare cu semnificație monumentală și lucrări de mare anvergură cum sunt: poduri, baraje pentru captări de apă, împrejmuri, instalații deosebite, parcuri și părți ale naturii care pretind a fi protejate. Iată o constatare care unora li s-ar părea banală și lipsită de importanță. Mai zilele

trecute unul dintre localnicii din Satulung, deplângerea degradarea, până la distrugere, a unor mari suprafețe de pădure din apropierea părției artificiale de sărituri la schi. Fenomenul de distrugere fără control și discernământ are tendințe de extindere și cuprindere a Hîghișului. Odinoară și în prezent, localnicii dar și turiștii admirau și apreciau această pădure ca pe un adevărat monument și rezervație a naturii. Acel monument, de fapt, a fost construit cu plantații de către săceleni pe fostele dealuri golașe ale Hîghișului. Astăzi măreția și frumusețea acelei păduri face parte din peisajul personalității estetice și curative pentru sănătatea localniciilor și a turiștilor. Un alt caz care pare a fi trecut sub perdea neglijenței. În cimitirul din preajma bisericii Sfintei Adormiri din Satulung, la locul de veci al cărturalului G. Moroianu, foști studenți ai profesorului și colegii de viață de la Academia de Înalte Studii Economice din Cluj, în 1982 au pus o piatră funerară placată cu o efigie reprezentând chipul celui care își deapăna eternitatea aici. Cu acea ocazie și în acea vreme de dictatură și aspre interdicții, la festivitatea de omagiere a recunoscutului „Apostol al romanismului”, alt cărturar săcelean, renumitul profesor și om politic, prof. univ. ec. Victor Jinga a rostit un discurs puternic ancorat în problemele patriotismului național și local pentru care G. Moroianu și-a trăit viața.

continuare în pag. urm.

De prin anul 1990, efigia cu chipul cărturarului a dispărut de pe acea placă comemorativă care și astăzi este văduvită de semnul omagial. Evocând cele de mai sus ne gândim la faptul că poate, se va găsi o înimă de săcelean care să acopere acel gol de pe placa memorială de la mormântul autorului „Chipurilor din Săcele”. Sunt apoi aici cazuri de monumente cu valoare și importanță națională, pentru care ar fi nevoie să se declare oficial o stare de urgență pentru a fi salvate. Așa este starea actuală de degradare a picturii interioare, din Biserica Sfintei Adormiri, lucrare recunoscută și declarată monumentală, operă realizată de eminentul pictor brașovean Mișu Popp. Intervenția în starea acestei opere nu trebuie lăsată doar pe seama atenției, grijii și contribuțiilor enoriașilor și slujitorilor de la acel locaș. Acea lucrare artistică este și trebuie să devină o problemă capitală și de urgență a tuturor autorităților și agenților care pot contribui la restaurarea acelei capodopere.

Din fericire această comunitate săceleană de la porțile „Gurii de rai” către drumurile Carpaților și ale Țării, dispune de documente istorice monumentale care încă nu sunt pe deplin cunoscute de către săceleni și alții care ar dori să le cerceteze. Nu ezităm să afirmă că acele colecții frumos și trainic legate, de reviste săcelene interbelice (1930-1941) „Viața săceleeană” și „Plaiuri săcelene” sunt un izvor de cunoaștere a locului cu totul excepțional. Un adevărat monument publicistic realizat în satele săcelene de atunci, cu informații, formă de exprimare și de prezentare estetică și comercială. Păcat că în biblioteca municipală ori în altă bibliotecă școlară sau bisericăescă de aici nu poți apela la o astfel de sursă pentru că depozitele de carte amintite nu dispun de ele. Sunt păreri că s-ar putea afla la Biblioteca Județeană din Brașov și pe la unele familii din Săcele, Brașov.... Se impun măsuri cuvenite spre a dota măcar o bibliotecă săceleană cu o colecție din amintările reviste. O soartă asemănătoare o au și operele multor și mari cărturari de origine săceleană cu care adesea ne mândrim la festivități locale. De pildă, operele prolificului cărturar prof. univ. ec. V. Jinga sunt rarități în bibliotecile din Săcele. Sunt păreri că multe din operele acestuia s-ar afla spre cercetare la Universitatea din Oradea. Poate conducerea liceului din Săcele care îi poartă numele, va întreprinde de urgență măsuri și eforturi pentru a face la biblioteca școlii o secție cu opere complete ale patronului lor spiritual. Le sugerăm chiar o competiție între educatorii și elevii școlii, în cadrul căreia să fie provocată și alți intelectuali și tineri din Săcele, pentru alcătuirea și dotarea acelei secții cu cât mai multe opere ale creatorilor săceleni. Au apărut și se insistă pentru sugestia ca la biblioteca municipală să se organizeze și să se doteze corespunzător o astfel de secție profilată pe autori săceleni. Noi extindem sfera respectivei sugestii și propunem o Casă Memorială colectivă a cărturarilor de origine săceleană. Aceasta, dacă s-ar

realiza, pentru că sunt condiții locale, ar putea deveni un valoros monument cultural local. Un astfel de efort de unire într-o casă memorială a creațiilor cărturarilor săceleni ar putea deveni - pentru unele instituții, patroni de unități economice și persoane care dispun de resurse materiale - un imbold pentru editarea și reeditarea operelor inedite și a celor epuizate, create de autori săceleni. Municipiul Săcele dispune și de alte edificii, dintre care unele sunt iar altele pot deveni monumentale. Printre acestea se numără construcții destinate activităților economice, pentru învățământ, numeroase temple pentru cult, spații pentru diferite sporturi, pentru manifestări cultural-artistice și de divertisment. Spre exemplu, ne referim la actuala zonă a fostei Grădini Domnești de odinioară, pe locul unde se află astăzi Clubul, Polyclinica, Liceul V. Jinga, Stadionul etc. S-ar putea realiza aici un „Complex cultural-educativ” cu funcții și dimensiuni monumentale, fiind condiții de a se înfăptui cu cheltuieli relativ puține dar cu posibilități de folosință imense, atât pentru localnici cât și pentru turism și tabere de instruire cu caracter regional și național. Acel „Complex” organizat și dotat după reguli moderne ar putea face din Săcele un centru care să rivalizeze Predealul, Breaza și chiar Poiana Brașov. Ne încumetăm să avansăm ideea că aici la Săcele sunt condiții excepționale pentru reeditarea, la alți parametri și cu condiții superioare, a impresionantului model de școală și loc de tratament medical preventiv pentru elevi de liceu, care a fost la Săcele (1957-1960) și s-a bucurat de mare succes, acel model moștenit de la profesorul Nicolae Colceag și a funcționat în actualul local al spitalului de azi.

În sfârșit, vrem nu vrem, trebuie să recunoaștem că au fost și mai sunt la Săcele resurse umane care dispun de inteligență și rezultate monumentale. Din nefericire pe mulți din cei de azi, majoritatea tineri, nu-i vedem și nici măcar nu-i prea simțim manifestându-și resursele în viață săceleană de fiecare zi, nici obiectivându-și imaginația și creația într-o revistă municipală, căreia i-am putea da numele chiar „Viață săceleeană”, asemănătoare cu cea din a treia decadă a secolului trecut. Pentru asemenea obiective puse în slujba sporirii, apărării și dezvoltării calitative a monumentelor din Săcele ar trebui să-și concentreze eforturile comunitatea săceleană. Un efort de unire spre progres comunitar, care de fapt ne este propus și de cei care declară și insistă pentru „Integrarea noastră în Europa”.

Sfera problematicii despre monumentele din Săcele este mult mai vastă, cu mai multe aspecte pozitive și neajunsuri decât cele pomenite mai sus. Ele trebuie cercetate, explicate, inventariate, antrenate resursele și puse în opera pentru mai binele comunității săcelene.

Prof. Andronic Moldovan

CÂTEVA OPINII ASUPRA VIITORULUI CULTURAL AL SĂCELELUI

Lucrare prezentată în cadrul Simpozionului „Săcele— Trecut, prezent și viitor”

Genericul din acest an al simpozionului tradițional deschide și gânduri pentru viitorul aşezării noastre.

Într-o emisiune televizată, patronată de criticul Alex. Ștefănescu, acum câteva săptămâni, se punea pe stradă trecătorilor, întrebarea uluitoare:

„Credeți că în anul 2050 se va mai vorbi limba română?”

Răspunsul era cu 80% optimist. Erau și destui sceptici, conform sondajului.

Mutând lucrurile în oglada noastră, întrebarea mi se pare următoarea:

„Cine va mai ști, nu în anul 2050, dar în 2010 măcar, ce au dat Săcelele în limbajul cultural al României?”

Se știe că multe.

Sintetizând: credință în Dumnezeu, muncă, limbă curată și de aici, aplecarea spre carte – în consecință, oameni luminați.

Pentru copiii și tinerii de azi ai Săcelor, aceștia pot fi modele de urmat, de urmărit, dar mai ales de cercetat.

Eminescu spunea:

„Viitorul și trecutul sînt a filei două fețe –

Vede-n capăt începutul cine știe să le-nvețe.”

Opiniile noastre pomesc din ideea că se pot pune laolaltă aceste două file în Săcele. Concret:

Biblioteca municipală, proaspăt renovată, dispune acum de spațiu pentru amenajarea unor săli de colecții speciale **Săcele**, care să poată fi consultate în regim de sală de lectură.

Credem că aici și-ar putea găsi locul meritat toate informațiile pe care le deținem până acum despre această

așezare: copii de documente, facsimile după acte care atestă Săcelele, facsimile din cărți care vorbesc despre Săcele, colecții de reviste – în limbile română și maghiară – cărți ale autorilor săceleni, fotografii, albume de familie, etc.

Punerea laolată a unui asemenea stoc de informații despre așezarea noastră ar facilita accesul

tuturor dar mai ales tinerilor, la cunoașterea de sine, indiferent dacă s-au născut în Săcele, sau nu.

Dacă ne așteaptă Europa, pregătirea fiecărei comunități trebuie să fie particulară.

Muzeul de etnografic din Săcele este pe locul 5 în Europa prin organizare și viziune asupra trecutului nostru.

De ce să nu fie și Biblioteca municipală la aceeași înălțime de informare complementară?

De aceea, în atingerea acestor necesare realizări, neștiute de mulți intelectuali din Săcele, ne bazăm pe sprijinul, în primul rând, al Primăriei Municipiului Săcele și a comisiei de cultură a Consiliului Local.

Nădăjduim că „Primăria Veche”, iubită de săceleni, va găzdui în curând colecția „**Săcele**”, în alcătuirea căreia vor fi alături:

- Biblioteca Județeană G. Barițiu
- Muzeul Primei cărți românești din Schei
- Muzeul Județean Brașov
- Muzeul de Etnografie Brașov

Așteptăm alături de noi pe toți cei care vor să sprijine realizarea acestui proiect.

**Anca Tudoran Ene
Prof. Elena Taflan**

CONSTATARI SI APRECIERI

Dupa 10 ani de la pensionarea din unitatea noastră de suflet, Electroprecizia Săcele, singura în care am muncit fiecare dintre noi cate 40 de ani și unde am participat și contribuit la creșterea și dezvoltarea ei, am fost invitați să vedem cum a evoluat unitatea și cu deosebită emotie, am vizitat aproape toate secțiile, recunoscând practic halele și suprafetele de producție, mai puțin însă produsele și tehnologiile, care au capătat deja alta fată, dovedind că ceea ce se cere și ceea ce se vinde.

Am recunoscut însă multi dintre colaboratorii nostri directi din perioadele grele de munca și ne-am bucurat foarte mult de reîntîlnirea cu ei, am stat de vorba, ne-am amintit de episoade anterioare dar am ascultat și pareri mai noi. Emotiiile au fost cu atit mai mari cu cat am fost luati prin surprindere cu invitația de a vizita după atitia ani întreprinderea, gest onorant Sacele.

si foarte rar întâlnit în zilele actuale!

Electroprecizia a fost întotdeauna o unitate de varf a industriei cu un înalt grad de tehnicitate, cu oameni atașați, dar în condițiile actuale ale economiei de piata este cu atit mai de apreciat ca se menține un colectiv de 3000 de salariați, asimilând rapid produse și tehnologii noi, organizările noastre. Deci și acum Electroprecizia se situează în primele locuri în județ și chiar în țară.

Este o incantație să vezi un înalt grad de mecanizare și automatizare cu centre de prelucrare, cu mașini cu CNC pilotate de oameni cu o foarte bună pregătire, de ingineri tineri și talentați, de asezație a secțiilor de prelucrare mecanice lângă cele de montaj, eliminându-se practic vechile transporturi cu mijloace rudimentare prin curtea întreprinderii. Atelierul de prototipuri reamenajat într-un spațiu nou, arată ca o bijuterie, cu aceiași oameni primiti, cu experiență și pasiune. Secția de Scularie, curată ca o farmacie, modernă, dotată la ultimele exigențe, este un model în domeniul.

De remarcat gradul ridicat de organizare tehnologică, de creștere a productivității muncii și a calității produselor, cu procente de respingeri de sub 1% la control, de eliminare practică a reclamațiilor și returnarilor de la clienți, mai ales în condițiile în care concurența este la ordinea zilei. Electroprecizia vine pe piețele din vestul Europei produse în valoare de peste 4 milioane EURO lunar și în condițiile scaderii drastice a cursului euro, iată că echipa de conducere

Am constatat că în afara bunului management, în afara partilor tehnice și organizatorice pe care le dezvoltarea ei, am fost invitați să vedem cum a evoluat unitatea și cu deosebită emotie, am vizitat arta negocierii, arta tehnicii moderne de calcul, fiecare vorbeste una sau chiar 4-5 limbi de largă circulație și se intreagă bine între ei.

I-am ascultat cu atenție, cum și de ce a trebuit să asimileze produse noi, tehnologii noi, reorganizările de fluxuri tehnologice și cum se gândesc cu grijă și

pricepere la ceea ce au de gând să facă în continuare. Muncitorii echipați îngrijiti și curați, sunt preocupati în primul rand de bunul mers al unității și chiar la vorba, audiente, solicitările și preocupările sunt în majoritatea cazurilor, de menținerea locurilor de munca, Electroprecizia fiind practic inima orașului

practic inima orașului.

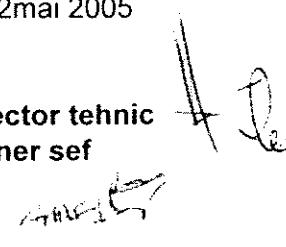
Bucurându-ne sincer de realizările făcute, ca Electroprecizia să ramane pe mâini bune, ca este o unitate de varf în județ și în țară, în condițiile în care cele mai multe uzine de profil, unele "surori" ale Electropreciziei sunt în stare de faliment sau cu productia și numarul de salariați reduse drastic, credem că atit organele locale cat și cele județene trebuie să se mandrească cu o asemenea unitate, să sprijine și să-i asigure un cadru de liniste pentru a merge și mai bine.

Cu toată experiența noastră, cu ochiul celui care poate face comparații, ne-au ramas mult prea putine recomandări sau sugestii de facut.

Uram salariaților să muncească cu pasiune și atașament față de Electroprecizia, să atingă vechimea noastră neîntreruptă în aceeași unitate, iar echipei de conducere îi transmitem felicitări și succese în continuare!

Brasov – 12mai 2005

Ing. Andrei Ioan - fost director tehnic
 Ing. Gheta Ioan - fost inginer sef
 Ing. Matei Gheorghe -
 fost director al fabricii
 de echipamente electrice

ADUNARE GENERALĂ EXTRAORDINARĂ LA ASTRA SÄCELE

Joi, 2 iunie a.c., a vut loc adunarea generală extraordinară a despărțământului ASTRA - "Frații Popaea" din Säcele.

Cu acest prilej, cei 200 de aștriști săceleni prezenți și invitații lor au avut ocazia să asculte o interesantă conferință cu tema: "Păstrarea identității naționale în condițiile integrării României în structurile europene". Despărțământul săcelean l-a invitat pentru a susține această conferință de actualitate maximă pe domnul colonel Mircea Dogaru, renumit istoric militar din București.

Cei prezenți au avut ocazia să asiste la un captivant expozeu al situației politice de astăzi cu referiri punctuale la evenimente istorice similare, din antichitate pînă în perioada modernă.

Întîlnirea aștriștilor săceleni cu istoricul Mircea Dogaru s-a bucurat de aprecierile unanime ale celor prezenți, constituindu-se într-un succes cultural-informativ deosebit.

Redacția "Plaiuri Säcelene"

CU „LEONARDO DA VINCI” LA PRACTICĂ PROFESIONALĂ ÎN SPANIA

În numărul anterior al revistei vă prezentam un proiect Leonardo da Vinci de mobilități pe care Liceul „Victor Jinga” îl avea în desfășurare. Intitulat „*Formarea profesională în domeniul comerțului internațional*”, proiectul a constat în participarea a 9 elevi și un profesor la un stagiu de practică profesională în localitatea Porrino din Spania în perioada 27 martie – 25 aprilie 2005.

Cu finanțare din partea Uniunii Europene, prin intermediul Centrului Național pentru Formare Profesională, și cu ajutorul unor sponsori – S.C. Electroprecizia S.A., B.R.D. Säcele, S.C. Plametco S.R.L., S.C. Losan România S.R.L. și S.C. Pimen S.R.L.- s-a reușit derularea acestui stagiu pe parcursul a patru săptămâni, timp în care celor 10 participanți le-au fost asigurate toate condițiile de muncă și de trai: transport, asigurare medicală, de invaliditate și de răspundere civilă, cazare și diurnă.

Ideea proiectului a plecat de la constatarea faptului că din ce în ce mai multe companii românești derulează operațiuni comerciale cu străinătatea în condițiile în care specialiștii cu studii medii în domeniul comerțului internațional sunt foarte puțini pe piața muncii. Astfel, el s-a adresat elevilor Liceului „Victor Jinga”, aflați în formare profesională inițială în domeniul economic și în a căror pregătire domeniul comerțului internațional nu este suficient abordat. Pe parcursul celor patru săptămâni ale plasamentului beneficiarii au participat la un curs de limbă spaniolă de 20 de ore și la un stagiu de practică profesională în firme spaniole ce derulează activități de comerț internațional (90 de ore pe parcursul a trei săptămâni). Desfășurându-și activitatea în firme diferite, experiențele elevilor sunt diferite. Cu toate acestea ceea ce este comun tuturor este faptul că și-au îmbunătățit aptitudinile și competențele profesionale legate de domeniul comerțului

internațional (cunoașterea regulilor specifice domeniului, identificarea operațiunilor de import-export, completarea documentelor specifice, întocmirea contractelor în sistem informatizat) și cele de utilizare a tehnologiei de informare și comunicare. Mai mult, au putut observa cum se lucrează într-o țară a Uniunii Europene, ce condiții se oferă angajaților și, foarte important, ce se aşteptă de la ei.

Deloc de neglijat este faptul că au intrat în contact direct cu civilizația și cultura spaniolă și portugheză și prin intermediul vizitelor efectuate în instituții și orașe din regiune (Vigo, Santiago de Compostela, Ourense în Spania, Porto, Fatima și Coimbra în Portugalia).

Astfel, obiectivele propuse ale proiectului au fost atinse în totalitate, evaluarea beneficiarilor relevând cu claritate acest fapt. În urma procesului de evaluare, competențele dobândite au fost certificate printr-un atestat emis de instituția de primire. Acesta certifică atât perioada stagiu de pregătire profesională cât și competențele dobândite pe parcursul lui și a echivalat practica de specialitate pe care beneficiarii trebuiau să o efectueze în cadrul școlii.

Pentru beneficiari, plasamentul a însemnat în primul rând acumularea unei experiențe profesionale și personale deosebite, greu de căpătat la vîrstă adolescenței. Practica și viața de zi cu zi într-un mediu socio-economic străin, departe de familie, a contribuit major la procesul maturizării lor. Totodată cunoștințele lingvistice s-au acumulat într-un ritm greu de egalat în țara de origine. Toate acestea vor duce la o inserție profesională mult mai ușoară, în condițiile apropiatei integrări europene a României.

Prof. Radu Colț

** Sport ** Sport ** Sport ** Sport ** Sport **

SPORT - FOTBAL**DIVIZIA B - FINAL DE CAMPIONAT 2004-2005**

La numai o săptămână de la terminarea ediției 2004-2005 a Diviziei B la fotbal am fost interesați să culegem câteva impresii, pentru cititorii revistei noastre, "la cald", de la câțiva dintre jucătorii echipei precizia Săcele și antrenorul lor, Daniel bona. I-am găsit, la un meci test disputat între seniori și echipa de juniori.

Rep- D-le Bona, campionatul s-a încheiat, însă vă regăsim tot pe terenul de fotbal.

D.B. - Da, ne continuăm activitatea până în data de 20 iunie, după care va urma vacanța până în 8 iulie. Am considerat că este necesar să reunim loturile de seniori și juniori pentru niște jocuri școală, în vederea pregătirii campionatului viitor, știut fiind faptul că de la toamnă vom avea obligația de a folosi pe tot parcursul unui joc cel puțin un junior.

Rep- Vă rugăm să ne spuneți câteva impresii despre campionatul recent încheiat.

D.B. - A fost un campionat greu. După cum am spus-o și cu alte prilejuri, am încercat să întărim lotul încă din perioada de dinaintea începerii, însă am reușit acest lucru numai din etapa a III-a, aducând jucători care au confirmat. Am avut un început prost, dar ne-am redresat pe parcurs, terminând la +5, la adevăr cu tur de campionat în care am reușit să învingem Vasluiul și să terminăm la egalitate cu Ceahlăul, două dintre candidatele la promovare. Retururile le-am început bine însă a venit scurt-circuitul cu buzăul și am făcut egal cu Galațiul, una dintre cele mai bune echipe din serie. Am terminat pe locul 10, cu -3 la adevăr, un campionat cu o evoluție a echipei mulțumitoare. Trebuie să amintim faptul că Focșeanul a fost eliminată din competiție, lucru care a favorizat echipele care au câștigat 3 puncte la adevăr la masa verde.

Rep- Care considerați că sunt împlinirile?

D.B. - Consider că Precizia Săcele s-a comportat frumos. În această ediție nu am mai avut emoțiile și amenințarea retrogradării. Totodată am reușit să promovăm câțiva jucători și echipa să se închege, să se creeze coeziunea lotului. Astfel, Câmpean are 1 an și jumătate de divizia B, devenind titular, Foca provenit din juniorii preciziei a marcat 4 goluri, Kajcsarcz a trecut de la C la divizia B confirmând aşteptările, iar în ultimile jocuri Moldovan un alt junior săcelean, a avut evoluții foarte bune. Dintre veterani sunt de remarcat evoluțiile constant bune ale portarului Cernica și ale fundașului central Drăgănoiu, reușind ca echipa noastră să fie respectată de către celelalte echipe din serie, deși la începutul campionatului erau cotate ca având o echipă unică, plasată în luptă pentru evitarea retrogradării.

Rep- Care sunt intențiile de viitor?

D.B. - Vom avea o analiză cu conduceră, pentru a stabili lotul, apoi ne vom angaja într-o pregătire foarte, foarte serioasă, având în vedere că la anul cor retrograda 6 echipe și lupta va fi foarte

dură.

Rep – ce mesaj aveți pentru cititorii noștri?

D.B. - Vreau să le mulțumesc tuturor celor care au fost alături de Precizia Săcele, știut fiind faptul că noi suntem, dacă vreți ambasadori ai Săcelelor, iar fotbalul este sportul cel mai iubit. În mod deosebit mulțumesc conducerii sponsorului nostru principal S. C. Electroprecizia S.A și tuturor spectatorilor prezenți la teren. Cred că Săcelele merită o echipă în divizia B, însă ar trebui ca și

alii factori responsabili, locali, să se sprijine echipăi, iar noi vom demonstra că nu le vom înșela aşteptările, deși avem o echipă unică, vom lupta pentru a ne clasa în primele 10 echipe ale seriei.

Rep – Andrei Moldovan, cel mai Tânăr dintre componenții lotului, cu ce gânduri de pregătești în acest moment?

A.M. – Sunt foarte bucuros pentru că mi s-a acordat încredere și am participat la jocurile finalului de campionat. Cred că prin elanul și energia noastră, a celor tineri, alături de jucătorii cu experiență vom reuși să formăm o echipă bună, omogenă, care va conta în campionatul viitor.

Rep – Leo Cernica, ai avut un campionat reușit, fiind unul din pilonii de bază ai echipei.

L. C. - După părerea mea am avut un campionat greu, echipa în primul rând, reușind să evolueze mult peste ceea ce s-a jucat în campionatul trecut. Fiind un jucător cu experiență, am încercat să am prestații care să le dea încredere colegilor mei și în

permanență să-i coordonez și să-i încurajeze, din poartă având tot cîmpul de joc în față. Cred că Precizia, o echipă mică, a terminat pe un loc onorabil, însă lotul va trebui întărit în continuare pe posturile deficitare și ce este strict necesar, ca forurile să sprijine echipa deoarece campionatul viitor va fi cu mult mai greu.

Rep - Florin Nistoroschi, căpitanul de drept al Preciziei, cum comentezi campionatul încheiat?

F. N. - Din păcate, fiind accidentat, într-o anumită perioadă nu am reușit să fiu între colegii mei, din tribună trăirile jocurilor fiind de altă natură, dorindu-mi de multe ori să fi fost pe gazon pentru a ajuta echipa. Cred că am avut un campionat greu, solicitant, însă, cu mai multă atenție și ardoare am fi putut avea 5-6 puncte în plus.

Rep - Ești unul dintre veteranii echipei, iar mai nou te ocupi, ca antrenor și de o grupă de copii. Ce gânduri de viitor ai?

F. N. - Atât cât o să mai pot și se va vedea că dau randamentul necesar voi continua să mai joc. Fotbalul la Săcele trebuie să continue și fără Nistoroschi, Drăgănoiu sau Minescu însă trebuie avută mare atenție cine vor fi cei care ne vor înlocui. La divizia B este necesară o pregătire tehnico-tactică și fizică temeinică. Tocmai de aceea mă bucur că am început să-i învăț din tainele fotbalului pe copiii din grupa mea, care sunt toți talentați, dintre ei urmând să crească viitorii fotbalisti ai Săcelelor care să ne continue tradiția.

A consemnat,
sing. Lucian Zangor

TABEL NOMINAL

cu membrii cotizanți ai Asociației culturale sportive "Izvorul" - trim. II 2005.

1	Munteanu Gheorghe	500.000	70	Brașoveanu Camelia	50.000	139	Stroe Emil	50.000	208	Bârsan Nicoleta	25.000
2	Costea Dumitru	300.000	71	Bratosin Canu Raluca	50.000	140	Şchiopu Gabriela	50.000	209	Balan Nicolae	25.000
3	Filipescu Dan	250.000	72	Bratosin Maria	50.000	141	Şerbănuț Ioan	50.000	210	Beciu Ioan	25.000
4	Ionas Andrei	250.000	73	Bratosin Sanda	50.000	142	Ştefănescu Dan	50.000	211	Beşchea Florin	25.000
5	Roşuleț Claudiu	250.000	74	Bucelea Victor	50.000	143	Tamaș Adrian	50.000	212	Bobeș Haricleea	25.000
6	Zavarache Constantin	250.000	75	Burtea Anton	50.000	144	Taraș Ion	50.000	213	Boca Gabriel	25.000
7	Csere Gavrilă	200.000	76	Califaru Gavril	50.000	145	Taraș Mircea	50.000	214	Boghe Viorel	25.000
8	Lungu Constantin	200.000	77	Chitac Geta	50.000	146	Teacă Mihai	50.000	215	Bucurenciu Ana	25.000
9	Săcelean Adrian	200.000	78	Ciulu Mircea Valentin	50.000	147	Teșileanu B. Barbu	50.000	216	Ciubotaru Sergiu	25.000
10	Bârbat Claudiu	150.000	79	Codreanu Elena	50.000	148	Tociu Viorel	50.000	217	Comșă Traian	25.000
11	Cârsteaua Șerban	150.000	80	Coliban Nicolae	50.000	149	Tomos I. Maria	50.000	218	Cosma Maria Teodosia	25.000
12	Ivan Gheorghe	150.000	81	Comșă Eugen	50.000	150	Țuțuianu Gheorghe	50.000	219	Costea Vasile	25.000
13	Paraipan George	150.000	82	Constantin Ligia	50.000	151	Udrescu Lorica	50.000	220	Coșerea Vasile	25.000
14	Simon Robert	150.000	83	Cornea Ion	50.000	152	Vlad Adriana	50.000	221	Czimbor Alexandru	25.000
15	Tudose Aurel	150.000	84	Cosma Ion	50.000	153	Voinea Dumitru	50.000	222	Daneș Dumitru	25.000
16	Vereș Mihai	150.000	85	Crăciunescu Virgil	50.000	154	Voineag Ioan	50.000	223	Dinu Popa	25.000
17	Pană Aurel (Belgia)	140.000	86	David Andreea	50.000	155	Zaharescu Marius	50.000	224	Dolea Emilia	25.000
18	Albuleț Victor	100.000	87	Diaconescu Adrian	50.000	156	Zaiț Bogdan	50.000	225	Dovârcă Marcel	25.000
19	Băieșu Florin	100.000	88	Dobrin Ioan	50.000	157	Zbarcea Maria	50.000	226	Dragomir Dănuț	25.000
20	Bodeanu Gheorghe	100.000	89	Drăghici Valentin	50.000	158	Dirjan Liviu	45.000	227	Drăgan Mircea	25.000
21	Bulea Horia	100.000	90	Ene Anca (Tudoran)	50.000	159	Arion Mircea	40.000	228	Drăghici Aurel	25.000
22	Cojocneanu Olimpia	100.000	91	Ene Gheorghe	50.000	160	Crișan Emil	40.000	229	Eftimie Virginie	25.000
23	Dobrinăs Mihai	100.000	92	Filip Mihai	50.000	161	Ghișoiu Dorin	40.000	230	Eftimie Viorica	25.000
24	Dogaru Aurel	100.000	93	Filipescu Gheorghe	50.000	162	Nechifor Constantin	40.000	231	Filip Livia	25.000
25	Erdely Ede	100.000	94	Filipescu Octavian	50.000	163	Pană Ion	40.000	232	Flangea Roxana	25.000
26	Gheorghită Mutu Petre	100.000	95	Florescu Gheorghe	50.000	164	Primăvăruș Victor	40.000	233	Georgescu Ioan	25.000
27	Ionel Adrian	100.000	96	Gălăteanu Virgil	50.000	165	Radu Adrian	40.000	234	Ghia Petre	25.000
28*	Jinga Victor	100.000	97	Ghinescu Horia	50.000	166	Şeitan Mircea *	40.000	235	Gologan Ion	25.000
29	Lala Dana	100.000	98	Gîrceag Viorel	50.000	167	Băieșu Roxana	30.000	236	Gonteanu Mihail	25.000
30	Lala Elena	100.000	99	Homorozean Antonia	50.000	168	Bilan Florin	30.000	237	Grozea Gheorghe	25.000
31	Lata Ioan	100.000	100	Imre Gabor	50.000	169	Bobancu Șerban	30.000	238	Guia Stefan	25.000
32	Mircioiu Lucian	100.000	101	Jerău Gheorghe	50.000	170	Butu Ioan	30.000	239	Iacob Ciprian	25.000
33	Mocanu Tarciziu	100.000	102	Lăcătuș Mariana	50.000	171	Butu Mihai	30.000	240	Ioni Stefan	25.000
34	Moșoiu Alin	100.000	103	Manea Vasile S.U.A.	50.000	172	Caian Pandrea Aurel	30.000	241	Iordache Gabriela	25.000
35	Parea Alexandru	100.000	104	Mija Adrian	50.000	173	Cioroianu Aurelia	30.000	242	Ivan Adrian	25.000
36	Popa Virgil	100.000	105	Mitreanu Anna	50.000	174	Cliniciu Sorin	30.000	243	Ivan Daniel	25.000
37	Radu Gabriel	100.000	106	Mitreanu Gheorghe	50.000	175	Dima Marcel	30.000	244	Jinga Romulus	25.000
38	Sălișteanu Vasile	100.000	107	Molnar Cornel	50.000	176	Dincă Constantin	30.000	245	Lăță Viorel	25.000
39	Taraș Octavian	100.000	108	Moraru Florin	50.000	177	Donciu Ciprian	30.000	246	Lăzăr Costel	25.000
40	Taraș Răzvan	100.000	109	Moroianu Gheorghe	50.000	178	Erdely Csilla	30.000	247	Leb Mircea	25.000
41	Bârsan Horia	75.000	110	Moț Teodor	50.000	179	Fodor Levente	30.000	248	Leșescu Mihai	25.000
42	Beșchea Dan	75.000	111	Munteanu Cornel	50.000	180	Ghia Roxana	30.000	249	Lupu Nicolae	25.000
43	Beșchea Ioan	75.000	112	Munteanu Nicolae	50.000	181	Ghiuță Benone	30.000	250	Mazăre Traian	25.000
44	Eftimie Ioan	75.000	113	Munteanu Sabatinii II.	50.000	182	Gologan Dan	30.000	251	Median Dan	25.000
45	Matepiuc Daniela	75.000	114	Munteanu Ștefan (Sibiu)	50.000	183	Groza Constantin	30.000	252	Median Gheorghe	25.000
46	Mărculescu Radu	75.000	115	Munteanu Vasile	50.000	184	Ionescu Nicolae	30.000	253	Median Traian	25.000
47	Năpăruș Camelia	75.000	116	Nechifor Septimiu	50.000	185	Kapui Elisabeta	30.000	254	Milu Cornel	25.000
48	Lupu Ștefan	60.000	117	Niculescu Gheorghe	50.000	186	Kristaly Edit	30.000	255	Modest Zamfir	25.000
49	Median Susana	60.000	118	Ocneanu Dorel	50.000	187	Manciulea Gelu	30.000	256	Mogoș Ghe. Lucian	25.000
50	Median Valeriu	60.000	119	Onica Ioan	50.000	188	Munteanu Dan	30.000	257	Moraru Adrian	25.000
51	Zangor Lucian	60.000	120	Oșlobanu Dan	50.000	189	Muscă Nicușor	30.000	258	Moroianu Cantor Emilia	25.000
52	Andronic Maria	50.000	121	Percioag Gelu	50.000	190	Neacșu Lucian	30.000	259	Munteanu Mihail	25.000
53	Anton Alexandrina	50.000	122	Peter Sara	50.000	191	Păsărică Claudiu	30.000	260	Munteanu Mircea	25.000
54	Avasilichioaie Ioan	50.000	123	Petrescu Romeo	50.000	192	Petrea Ștefan	30.000	261	Munteanu Valentin	25.000
55	Badea Mircea	50.000	124	Poenaru Laurentiu	50.000	193	Petruiu Emil	30.000	262	Muscalu Vasile	25.000
56	Balint Iuliu	50.000	125	Popescu Constantin	50.000	194	Popescu Nechita	30.000	263	Nagy Stefan	25.000
57	Banciu Gheorghe	50.000	126	Popescu Ilie	50.000	195	Prundeanu Liliana	30.000	264	Necula Dan	25.000
58	Barbu Nicolae	50.000	127	Rișnoveanu M. (Londra)	50.000	196	Sabo Viorica	30.000	265	Necula Stelian	25.000
59	Bârlan Cătălin	50.000	128	Rișnoveanu Paul	50.000	197	Spirchez Viorel	30.000	266	Nîtescu Adrian	25.000
60	Beleută Eugen	50.000	129	Rișnoveanu Ștefan	50.000	198	Şendruc Maria	30.000	267	Ocneanu Luca	25.000
61	Benga Dănuț	50.000	130	Robu Adrian	50.000	199	Ursuț Gabriel	30.000	268	Oncioiu Maria	25.000
62	Besoiu Marian	50.000	131	Roșuleț Abigail	50.000	200	Acsinte Anca	25.000	269	Păsăre Adrian	25.000
63	Boberschi Dan	50.000	132	Roșuleț Mirela	50.000	201	Alexandrescu Emil	25.000	270	Pascu Liviu	25.000
64	Bobeș Gabriel	50.000	133	Siserman Eugen	50.000	202	Alexandru Ion	25.000	271	Poenaru Roxana	25.000
65	Bobeș Gheorghe	50.000	134	Spiru Gheorghe	50.000	203	Anghel Adrian	25.000	272	Popescu Mihai	25.000
66	Bobeș Ioan	50.000	135	Stanciu Vasile	50.000	204	Banciu Neculai	25.000	273	Pralea Radu	25.000
67	Bobeș Ovidiu	50.000	136	Stoia Gheorghe	50.000	205	Barbu Mircea	25.000	274	Prosan Nicolae	25.000
68	Boboc Gheorghe	50.000	137	Stoian Emilia	50.000	206	Barbu Petre	25.000	275	Purcăroiu Nicolae	25.000
69	Bogeanu Alexandru	50.000	138	Stroe Constantin	50.000	207	Barna Ioan	25.000	276	Rață Mihai	25.000

continuare

277 Răchită Valerica	25.000	331 Poașcă Gheorghe	20.000
278 Răglean Floarea	25.000	332 Popovici Maria	20.000
279 Sarafie Ioan	25.000	333 Radu Ramon	20.000
280 Sârbu Corneliu	25.000	334 Stamate Gheorghe	20.000
281 Simion Adriana	25.000	335 Szasz-Sebeș Paul	20.000
282 Sorban Ștefan	25.000	336 Șerban Corneliu	20.000
283 Stoia Constantin	25.000	337 Șerbănescu Adrian	20.000
284 Stoia Mitică	25.000	338 Tăbăraș Anca	20.000
285 Șerbanuț Flaviu	25.000	339 Tătaru Iuliana	20.000
286 Șerbu Adrian	25.000	340 Turoti Roxana	20.000
287 Șerbu Andrei	25.000	341 Zangor Nicolae	20.000
288 Șerbu Iulian	25.000	342 Zangor Traian	20.000
289 Șipoș Ioan	25.000	343 Ardeleanu Adina	15.000
290 Ștefan Remus	25.000	344 Bălan Corneliu	15.000
291 Țătărescu Basil	25.000	345 Ciobanu Gabriela	15.000
292 Teodorescu Nicolae	25.000	346 Comșa Fulga Stelian	15.000
293 Teșileanu Costin	25.000	347 Copăcel Vasile	15.000
294 Teșileanu Emil	25.000	348 Dîrjan Ștefan	15.000
295 Tiucă Adriana	25.000	349 Filip Anca	15.000
296 Ulea Angela	25.000	350 Ionescu Aurora	15.000
297 Ursu Maria	25.000	351 Ionescu Gheorghe Nae	15.000
298 Ursu Nicolae	25.000	352 Lencuța Cristina	15.000
299 Vamoș Aurelia	25.000	353 Mățărea Ovidiu	15.000
300 Vlad I. Adriana	25.000	354 Mircioiu Sebastian	15.000
301 Zamfir Bogdan	25.000	355 Moldovan Andronic	15.000
302 Zamfir Dan	25.000	356 Morariu Victor	15.000
303 Zamfir Radu	25.000	357 Onacă Vasile	15.000
304 Andrei Sorin	20.000	358 Percioag Constantin	15.000
305 Avram Vasile	20.000	359 Trandafir Marius	15.000
306 Balica Maria	20.000	360 Trandafir Vasile	15.000
307 Bandi Șeitan Maria	20.000	361 Vasilache Gheorghe	15.000
308 Bărbat Gheorghe	20.000	362 Vlad Mircea	15.000
309 Bobeș Constantin	20.000	363 Andrieși Monica Florica	10.000
310 Bucurenciu Alexandru	20.000	364 Bârsan Teodor	10.000
311 Bucurenciu Georgeta	20.000	365 Boboia Gheorghe	10.000
312 Bulat Elena	20.000	366 Brânzea Maria	10.000
313 Bulat Florentin	20.000	367 Casapu Ștefan	10.000
314 Carpin Victor	20.000	368 Cenușe Ioan	10.000
315 Ciupală Mariana	20.000	369 Cinciu Eugenia	10.000
316 Costea Maria	20.000	370 Cinciu Nicolae	10.000
317 Cozma Corneliu	20.000	371 Coman Jan	10.000
318 Ionescu P. Gheorghe	20.000	372 Comeș Tiberiu	10.000
319 Iordache Dumitru	20.000	373 Drăgoescu Valer	10.000
320 Itu Vichente	20.000	374 Gidea Aurel	10.000
321 Jinga Gheorghe	20.000	375 Lupu Florica	10.000
322 Moldovan Valer	20.000	376 Manciu Ioan	10.000
323 Moraru Mircea	20.000	377 Nicolescu Nicolae	10.000
324 Munteanu Elena Marcu	20.000	378 Onacă Dan	10.000
325 Munteanu Livia	20.000	379 Orez Ioan	10.000
326 Oprea Ovidiu	20.000	380 Panaete Ioan	10.000
327 Pari Iuliu	20.000	381 Șeitan Adrian	10.000
328 Păiș Ioan	20.000	382 Taflan Dumitru	10.000
329 Pelin Matei Alina	20.000	383 Taflan Elena	10.000
330 Pencu Haralambie	20.000		

ELECTROPRECIZIA

2212 Săcele - Brașov, str. Parcului 18
Tel.: 40-268-27.33.33 fax: 40-268-27.39.48

Serviciile sale - oferite prin

SERVICE AUTO MAGAZIN Tel.: 268/33.93.65
PASAJ COMERCIAL Tel.: 268/47.59.98

Feel The Power

SPRE ȘTIINȚĂ

*Materialele primite la redacție nu se înapoiază.
Articolele privitoare la Săcele, Tărâlungeni, Zizin și Purcăreni au prioritate.*

Materialele ce se doresc a fi prezentate în coloanele revistei, precum și alte informații despre revistă și asociația cultural-sportivă "Izvorul", pot fi obținute de la:

Ing. Taraș Octavian - str. G.Moroianu, nr. 361, Săcele

Ing. Roșculeț Claudiu - str. G.Moroianu, nr. 353, Săcele

Coloanele revistei rămân deschise tuturor acelora care, prin articolele lor, înțeleg să contribuie la cunoașterea și progresul acestor meleaguri.

REDACTIA**COLECTIVUL DE REDACȚIE**

ing. Claudiu ROȘCULEȚ,
ing. Octavian TARAŞ, Ioan EFTIMIE,
ec. Milu ALEXANDRESCU, ing. Dan ZAMFIR,
prof. Nicolae MUNTEANU, ing. Abigail ROȘCULEȚ I
Adriana VLAD, ing. Horia BÂRSAN